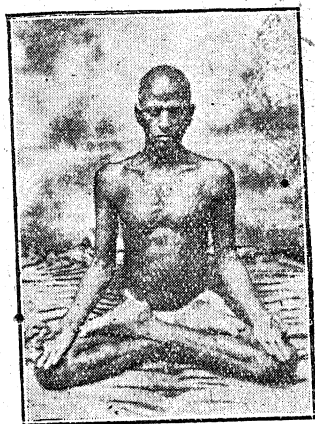

శ్రీ కనకసున్నాంబాయై నమః.

జీవ బ్రహ్మైక్య రాజయోగ సారామృత గ్రంథమును,

మంజరీ ద్విపదగా,

బ్రహ్మశ్రీ, పృతాప - వెంకటేశ్వరకవిగారిచే
రచియింపబడి,

(శ్రీ) సచ్చిదానందశిరోమణి శివనివాసాచార్యచే
విభాగము..... ప్రకాశము
చెన్నైలో చూశ వ-46

(శ్రీ) భారతి ముద్రా యంత్రమున ముద్రించి
ప్రకటింపబడియె.

మొదటి కూర్పు: 4,000.

20-4-1928.

All Rights Reserved]

[దీనివెల, 4-పాణాలు.

ఈ గ్రంథ కర్త రచించిన గ్రంథములు.

1. “జీవ బ్రహ్మైక్య రాజయోగ సారామృతము” ఆంధ్ర యా. అ.
భాష మొదటినుండి చివరవఱకు/246-పుటలును,
48-పటములును గలది కాల్గోబయిండు - - - 4—4
2. “జీవ బ్రహ్మైక్య వేదాంతరహస్యము” ద్రవిడభాష- 4—0
3. డిటో ఇంగ్లీషు మొదటిభాగము - - - 2—8
4. శ్రీ కృష్ణార్జున సంవాదరూపముగా వ్రాయఁబడిన శ్రీ
భగవద్గీత ద్రవిడభాష నాలుగవకూర్పు - - - 2—4
5. శ్రీ క్రీష్ణ దాస్ చరిత్రము ద్రవిడభాష మూడవకూర్పు 2—4
6. మనోవేగము నిలిపిచూపుట ఇంగ్లీషు - - - 0—4
7. పై ఆంధ్రగ్రంథమును మంజరీ ద్విపదగా, ప్రతాప
వెంకటేశ్వర కవిగారిచే ఆంధ్రభాషలో వ్రాయఁబడి
నది. 100 పుటలును, రెండు పటములును గలది - 0—4
8. పూజారకు కావలసిన వాంఛి సువాసనగల అగరుబత్తెలు.
ఇవి మూలిక ద్రవ్యములతో చేయఁబడి $1\frac{1}{4}$ గంట నేపు
వెలుగునది వంద (100-కి) - - - 2—0
9. ఈ గ్రంథకర్త మూడునెలలు పదమూడు దినములవఱకు
యోగసమాధియందుండి వెలువడినవెంటనే పూజకు
గాను తీయించిన 12×10 -అంగుళములపొడుగు, వెడ
ల్పుగల గొప్పపటము. ఇది వి. పి. లో పంపుటలేదు.
ముందుడబ్బు రూ. 1-0-0 పంపువారలకు మాత్రమే
రిజిస్టరుద్వారా ఫోటో పంపఁబడును. వీరలకు మరి
వేరు పోస్టుఖర్చులు లేవు - - - 1—0

వలయువారు క్రింది చిరునామాకు వ్రాసికొనవలయును:—

 శ్రీ సచ్చిదానందర్ కంపెనీ,

పెరంబూరు బారక్కు, చెన్నపురి.

ప్రీతి క .

కడపజిల్లా గడికోట ఆశ్రమవాసులగు శ్రీ పరమహంస సచ్చిదానంద యోగీశ్వరులవారిచే, “జీవబ్రహ్మైక్య వేదాంతరహస్య” మనెడి యొక అపూర్వమైన గ్రంథము ద్రావిడభాషలో తొమ్మిదికూర్పులవఱకు అచ్చొత్తింపబడి యిరువదిమూడువేల పుటలు విక్రయింపబడియున్నవి. ఇది అపూర్వమైనగ్రంథము కానిచో యిన్నికూర్పులు ముద్రణమైయుండజాలవు. ద్రావిడదేశమునందుండు ఒక్కొక్క చిన్న గ్రామమునందును యీ ద్రావిడగ్రంథము వ్యాపించి విశేష పుస్తకకెక్కియున్నది. అట్టి యుత్కృష్టమైన గ్రంథము యిప్పుడు, “జీవ బ్రహ్మైక్య రాజయోగ సారామృత” మను నామముతో ఆంధ్రమున గెండవకూర్పుగా, ముద్రణయ్యెయున్నది. ఈ గ్రంథములో, మనోలయముచేయు విషయమునుగురించి విశేషముగా బోధింపబడియున్నది. మనస్సుయొక్కరూపము వాయువాంశమని జెప్పి ఈ మనస్సునకు కెరటములలో (అలలలో) బుట్టు చిన్న చిన్న బుగ్గలు, తుంపరలు, బుడగలు మొదలగువాటిని దృష్టాంతముగా జూపెట్టి, మనోవేగమును నిలుప ననేక ఉపదేశములను ఉపదేశించియుండుటయే గాక, బాలురు బాలికలుసహా అతిసులభముగా ప్రాణాయామాభ్యాస సాధనవేయునటుల మిక్కిలి సులభశైలిగాను, తేటతెలుగుగా నీ గ్రంథమును వ్రాసియున్నారు. ఇట్టి అపూర్వమైన గ్రంథము యిదివరలో నెవరును జూచియుండజాలరు. ఇంతియేగాక, ఈగ్రంథకర్త పూర్వ జన్మమునందు క్రైస్తవ శరీరమెత్తి ఉపదేశిగాయుండినదానిని తన యోగదృష్టిలో చలసికొనిరి. దానిని “జీవ బ్రహ్మైక్య రాజయోగ సారామృత” గ్రంథమునందు విపులముగా వ్రాసియున్నారు.

ఇంతియేగాక, పైయోగీశ్వరులవారు 3-నెలలు, 13-దినముల వరకును యోగసమాధిలో యుండినపుడు నడట తా మనుభవించిన విష

యములంతయు రెండవకూర్పు “జీవ బ్రహ్మైక్య రాజయోగ సారామృత” గ్రంథములో విపులముగా చెలిపియున్నారు. ఈ గ్రంథముయొక్క సారాంశములనెల్లను యీ పీఠికలో వ్రాయుట కలవికాదు. కనుక, “జీవ బ్రహ్మైక్యములోనున్న కొన్ని అంశములను మాత్రమే మంజరీద్వీపదగా వ్రాసి వెల్లడిచేయుచున్నాను. ఇట్టి గ్రంథమును పరిశీలించును, పురుషుడును అత్యవశ్యకముగా జూచి దానియందు పదేశించియున్న ఉపదేశములను చదివి అందు చెప్పియున్న ప్రకారమే సాధనముచేయుచు వచ్చినచో అట్టివారలకు మోక్షమనెడి గొప్ప సామ్రాజ్యపదవి తప్పక లభించుట క్లావంతయు సందేహములేదు. ఈ గ్రంథమునకు దృష్టాంతముగా జూపెట్ట అద్వైతరూపమున ద్రవిడ భాషలో ఆరు అధ్యాయములవఱకు, శ్రీ కృష్ణార్జున సంవాదరూపముగా వ్రాయఁబడిన శ్రీ భగవద్గీత నాలుగవ కూర్పువఱకు వికృయింపబడియున్నది. ఈ భగవద్గీత “శిష్యుకాలములోనే ఆంధ్రభాషలో వ్రాసినదే” అనియున్నది.” “ఈ గీతయొక్క సారాంశమును” “జీవబ్రహ్మైక్య రాజయోగ సారామృత” గ్రంథములో నచ్చటచ్చట దృష్టాంతముగా చూపెట్టియున్నారు. ఇదివరలో ననేకులు వ్రాసియున్న గీతలకంతయు యిది మిక్కిలి శ్రేష్ఠముగానుండును. గనుక, ఈ గీతనుకూడా పరిశీలించును అత్యవశ్యకముగా చూడవలసినదేను సుమా!

ఇట్లు విన్నవించు

బుధజన విధేయుడు,

ప్రతాప వేంకటేశ్వర కవి,

వాణి ముద్రాక్షరశాల, బెజవాడ.

విషయసూచిక.

1. జీవ బ్రహ్మైక్యసార మంజరీ ద్వీపద	పుట
2. శ్రీ సచ్చిదానంద యోగీశ్వరులవారు యోగసమాధి	యం దుండిన స్వానుభవములను వెలుపఱచుట	...	5
3. శ్రీ సచ్చిదానంద యోగీశ్వరులవారియొక్క విద్యా	భ్యాసమును తెలుపుట	...	14
4. శ్రీ సచ్చిదానంద యోగీంద్రులవారి పూర్వాపరజన్మ	చరిత్రము	...	23
5. మృగములు స్త్రీపురుష రూపమునుబొందు రహస్యార్థము			33
6. కామకోధాది దశగుణములు	37
7. శరీరములోనుండు దశవాయువులు	40
8. సప్తచక్రములయందును శ్వాస నడచుచుండుట	43
9. పాఞ్చాయామోపదేశము	46
10. గ్రంథకర్త తొలుదొల్ల నాదశబ్దమును వినుట	49
11. శ్రీ రంగనాథుని రహస్యార్థము	52
12. శ్రీమన్నారాయణమూర్తి నాభియందు బ్రహ్మదేవు	డుద్భవించుట	...	55
13. తలంపులనెడి మనస్సునకు కెరటములను దృష్టాంతముగా	చూపుట	...	57
14. మనస్సునెడి మర్కటముయొక్క రహస్యార్థము	61
15. శ్వాస హంసమంత్రమును జపముచేయుట	63
16. దేవాలయముయొక్క రహస్యార్థము	65
17. బంధమోక్షములకు మనస్సే కారణము	71
18. “సోహం” మంత్రముయొక్క రహస్యార్థము	75
19. పరమశివుఁడు రాజునకు ఉపదేశించుట	77
20. జనకమహారాజు రాజ్యపరిపాలనము	89
21. పరమశివుఁడు తెల్లని శరీరమునుధరించి చూపిన	రహస్యార్థము	...	94

గ్రంథకర్త యోగసమాధి అనుభవము.

ఇదిగో! యెదుటనున్న యీచాయపటము
సదయుతామోగింద్ర సచ్చిదానందు
లగువదిమూడవ యబ్దమ్మువయసు
వరలుచుండెడివేళ వరయోగశక్తి
పోడిమిమైగాంచ బుద్ధిదలంచి
మూడు నెలల పదమూడుదినముల
వరకన్న పానముల్ వర్జించియోగ
పరతంత్రులై రేయి పగలునుకూడ
నివృత్తయందుండంగ నిజరూపుమార
శ్రేష్ఠమైయొప్పు శారీరబలమ్ము
ఘనముగ శుష్కించి గడ్డమ్ముపెరిగి
మునుపున్నరూపమ్ము పూర్తిగామారి
యున్నట్టితరి తీసి యుండగాఁబడియె;
కన్న నవీరు యోగ సమాధియందు
నెటులకూర్చుండెనో నేమేమిగ నెనో
పటుతరానందమ్ము బడసినదెటులొ
బాగుగ శ్రీజీవ బ్రహ్మైక్యరాజ
యోగసారమ్ములో నొప్పుగాకూర్చి
రెండవకూర్పు ముద్రించె; నందునను
నురండురహస్యమ్ము లొక్కప్పుడేని
కనివినియెఱుగని కారణమ్మునను
జనులెల్లతా మవశ్యమ్ముగాజదిపి
జీవబ్రహ్మైక్య విశేషముల్ దెలియ
గావచ్చుమోక్షమ్ము గాంచగావచ్చు.

శ్రీ కనకదుర్గాంబాయైనమః.

జీవబ్రహ్మైక సార మంజరీ ద్విపద.

శ్రీ పరమహంస సచ్చిదానంద యోగీశ్వర
రులవారి ఛాయాపట విషయము.

(సింహేంద్ర) మధ్యరాగ లేక, దేవగాంధారి-చౌపుతాళము)

ఇచ్చోటఁగలయట్టి యీ ~~చాయ~~ ఛాయపటము
సచ్చరితుఁడైన సచ్చిదానంద
యోగీశ్వరుం డర్వ దొక్కటి యేట
యోగసాధన వీడి యున్నట్టి వేశ
తీయించిరిప్పు డీ తీరుగనుంట
కీయెడ వివరింతు హేతువు గనుడు
మూడుసంవత్సరములు దేశమెల్ల

వీడక చరియించు వేళల యందు
 ఆయా స్థలముల యోగాభ్యాస మెలమి
 జేయ సౌకర్యంబు సిద్ధింపకుంట
 యోగసాధన జేయు టొక్కింతమాన
 బాగైన యారోగ్య పదవి నశించి
 తనువు స్థూలంబాచు దనరె; కేశములు
 కనుపించె నరసిన గతి తెల్లగాను;
 అలయోగి రోమమ్ము లావంతయేని
 తెలుపెక్క వంచును తేల్పు శాస్త్రమ్ము
 కాన వీరంతట కాల్యకృత్యముల
 కై న బయటరాక గదియందె యుండ
 స్నానపానమ్ముల సౌకర్యమునకు
 మాననీయంబైన మందిరమందు
 గదియొండు గైకొని కడక మూణ్ణెలలు
 పదుమూడు దినములు వసియింపజాలి
 నడిరేయిని విసర్జనమ్ముల కేగి
 వడితానమాడియు వచ్చి కూర్చొనియు
 జలమాత్రమున ప్రాణసంరక్షణమ్ము
 నలుపుచు యోగంబు సాధనజేయ
 నరసిన రోమముల్ నల్పురంగుకును
 వరుసగా మారెను బహువీరగాను
 యీ మెయి వెంబుక లిట్టుతాటకును
 స్వామివారలు తన స్వానుభవంబు
 తెటతెల్లముగాగ తెల్పిన విధము

శ్రీ సచ్చిదానంద ఛాయాపట విషయము..

35

పాటించి వివరింతు బహుశ్రద్ధ వినుడు
పరమగోప్యంబాచు భద్రమ్ము లొనగ
వరలు ప్రాణాయామ పద్ధతి నెల్ల
యీ పొత్తమందున నెట్టులుండెడినో
ఆ పథమ్మునె తాము యాచరించిరిగ
పరిశుద్ధమైనట్టి బయలు వాయువును
తరచుగా నాసికా ద్వారమ్ము వలన
శ్వాసగాపీల్చుట సహజమై యట్టి
శ్వాసగాబీల్చిన వాయువు నెల్ల
కడుపులో కుంభించి కాసంతయేని
విడువంగరాదుగా వెలుపలి, కటుల
సమల కొలందిగా సాధనజేయ
కృమముగా కుంభించుగాలియు కాలి
బొటన వేలాదిగా పూర్ణమైయొప్పు
పటుతర తనువున బ్రహ్మకపాల
పర్యంతమును ప్రాకి, భయమూని యుండి
చౌర్యం బొనర్చిన జనుని విధమ్ము
వడి మూడుకోట్ల యేబది లక్షలగుచు
నడరు రోమమ్ముల కైన ద్వారముల
పరుగులెత్తుకవచ్చి బయటకుజేరు
సరగుసనావచ్చు సమయమ్మునందు
రైలుపోయెడివేళ ప్రక్కల నున్న
శాలలు మిద్దెలు సౌధమ్ములెల్ల
అదరుచుండెడిరీతి ఆ వాయువునకు

జీవ బ్రహ్మైక్యసార మంజరీ ద్విపద.

కదలియు దేహంబు కంపంబు నొందు
 ఆవేళ తనువున కధికశ్రమ యగు
 ఆవేదనసహించ నొను ఓర్పునను
 అటులోర్పుకొనియుండ నా వాయు వెలమి
 పటుతర రోమకూపమ్ముల యందు
 చరియించు నరయు కేశమ్ములనెల్ల
 వగున నల్లనికాంతి బడయంగజేయు
 కాన వృద్ధులుకూడ ఘన యశావనులుగ
 కానుపింతురుగాదె కడు నబ్బురముగ
 దీనిని మనస్వామి తేటతెల్లముగ
 స్వానుభవమ్మున బాగుగ గాంచి
 జనులకు నీ రహస్యంబు చాటంగ
 మనమున దలపోసి మరితాను వ్రాసె
 కాని శాస్త్రములెల్ల గాలించి వెదుక
 కానుపింపదు సుండి కానంతయేని;
 పైరీతి నాత్మీయ పలిత కేశములు
 వారక నల్లని వన్నెకు రాగ
 తనరూపుమారంగ తన చాయపటము
 కనుపింపజేసెను గాంచుడి తొలిని
 ద్రివిడయోగీంద్రులు ద్రివిడగ్రంథముల
 కవనమ్ముగావ్రాయ గల్గిరేమనిన
 “నిలను ప్రాణాయామ మెట్టి ముదుసలియు
 పలికినచో జరగ నమయంగజేసి
 బాలురవలె రూపు బడయుదు”రనుచు

శ్రీ సచ్చిదానంద స్వానుభవములను వెలుపరచుట. 5

ఆలీల లిఖితమా నాపల్కులెల్ల
సూన్యత మే యంచుచూపెట్టుటకును
మానసంబుననెంచి పాతికవంతు
తనరోమములకున్న ధావశ్య ముడిగి
ఘనమైన నల్లనికాంతితో మెఱయ
ఝాఝాఝపటము దా నిట్టులందరికి
గోచరింపగజేసె గోర్కెతో గనుడి
యీరీతి మహిమమ్ము లీ జగమ్మునను
ధీరత జూపుట తెలియమెన్నడును
అడుగుపాడవు గల్గి యంగుళా ల్పదియు
వెడలువు నొప్పంగ వెలయుమేల్పుటము
పూజింపగా నెంచు పుణ్యమూర్తులకు
రాజితంపు ఘోటోను క్రియఘుకిచ్చెదరు.

శ్రీ సచ్చిదానంద యోగీశ్వరుల
వారు యోగసమాధియందుండిన
స్వానుభవములను వెలుపరచుట.

మనయోగి యోగసమాధియందుండ
గను చిన్నగది నొండు గైకొనెననుచు
ఇంతకుమున్ను లిఖించితిగాదె

అంతట వారల స్వానుభవంబు
 యీరీతి ప్రకటించి రింపుతో గనుడి
 వీర లాగదిలో ప్రవేశించుటాది
 రేయివేళను తాను రెండుగంటలకె
 బాయక స్నానంబు ప్రతిరోజుచేసి
 అల్ల ప్రాణాయామమాది యోగములు
 నుల్లంబు రంజిల్ల నొనరించుచుండ
 యోగసాధనజేయ నుంకించువేళ
 బాగుగ నొకనిమ్మపండంతవెన్న
 ఆరగించుచునుండు నదియేల ననిన
 వారక యోగమ్ము వలన జనించు
 యోగాగ్నితీవ్రత్వ ముపశాంతిజేసి
 బాగుగా నారోగ్య భాగ్యదంబనుచు
 ఆరీతి వెన్న దా నారగించియును
 క్షీరమ్ము నిశియందు చిక్కని కతన
 తా సాధనమొనర్ప తత్పరుండగుచు
 శ్వాస నాఘ్రాణించు సమయమ్మునందు
 మూడుగుక్కల నీరమును గోలుచుండు
 వాడుకయుం గద్దు వాస్తవమ్ముగను
 అంతట యదయమ్ము నాడుగంటలకు
 సంతసమ్మున నిత్య సాధనమ్మునకు
 గుక్కలు మూడింటి గోలు క్షీరమ్ము;
 ఒక్కొక్క నాసిక నూపిరిపీల్చి
 పిమ్మట వాయువు పేగు విండగను

శ్రీ సచ్చిదానంద స్వానుభవములను వెలుపరచుట. 7

నిమ్మలంబుగలోన నిల్పంగ జాలి
ఆ వాయు వొక్కింత ధైర్య వెల్పులికి
బోవంగనీయక మునుకొని తాను
ఎంతలెక్కింపంగ నెంచియుండెడినా
అంతదన్నను శ్వాస మట్టులే నిల్పి
లెక్కించి శ్వాసను రేచించునపుడు
చక్కగా నాత్మీయ శ్వాసను నాలు
గంగుళాల్ రేచించి యటుబీల్చి నాలు
గంగుళమ్ములవీడి యట్టులేనరిగ
రేచించి శ్వాస పూరించుచు నిట్లు
లాచరించుచు నిష్ఠ నందంగ వలయు
ప్రేవునిండగ గాలి బీల్చికుంభించ
నావంత ఊద్వాధ నందగాజోరు
ధీయుతు లిద్దాని తేట తెల్లముగ
వాయు భక్షణయంచు పల్కుచుందురుగ
మనయోగి చంద్రుఁ డీమాదిరిగాను
అనుదినమ్మును క్షీర మారగించుచును
గాలిని గోగ్రలి యోగమ్మునువీడి
లీలగా పగలు పండ్రెండుగంటలకు
యాపిల్బలంబులో నర్ధభాగమ్ము
సాపడి తక్కిన సగము రాతిరిని
ఆరగించుచు యోగ మందు తా గన్న
సారమ్ము వివరించె శ్రద్ధతో గనుడి
వాసు పద్మాసనవ్యావృత్తినుండి

వారక యోగ మభ్యాసమ్ముజేసి
 యూరకే కూర్చుండి యుండినవేళ
 వారలమనము యేవస్తువుపైన
 జేరక, వాయువుచే కొట్టబడక
 స్థారవిద్యుత్కాంతి సమమైనప్రభను
 సిరత ప్రకాశించు దీపమ్మువలెను
 సిరముగా నుండి విశేషమైన
 యానందముగనుండు నట్టియానందమ్ము
 యకానె వాక్రువ్వంగ నొనెవ్రాయంగ
 ఇట్టిసౌఖ్యమ్మును నింద్రాదులైన
 యెట్టివేళలను వహించగా గలరె
 కారణంబేమన్న కామ్యంబుకోరి
 వారు యజ్ఞాదులు వందలుజేసి
 — ఆపుణ్యమహిమను నా దేవలోక
 మాపదమ్మునుజెంది రట్లాచునుంట
 సూచికాగ్రంబంత సుఖమైనగాని
 నోచేరువారంచు నుడువంగవచ్చు
 ఆ పుణ్యముండెడి సంతమాత్రమ్మె
 ఆపదంబులనుండు రావల మరల
 పుణ్యంబుక్షీణించి పోవగా భువిని
 గమ్యడౌ యోగిగాగను జనియించి
 ఆ సుఖమ్మును గాంతురంచు స్పష్టముగ
 యేసందియము లేకనే చెప్పవచ్చు
 ఉపవాసములతోడ నుండి సుక్కినను

జపములు తపములు చాలచేసినను
 యీవిధసౌఖ్యమ్ము నించుకేనియును
 యేవారలందరు దృఢముగా ననుచు
 మన యోగివర్యులు మనకు బోధించె
 మనసు సుస్థిరమైన మార్గమందుంచ
 యోగసాధనజేయు టొక్కటే యనుచు
 బాగుగ వారలు వాక్రుచ్చుచుండె
 ఐకకంఠ్యముగాగ నలయోగమహిమ
 శ్రీకృష్ణపరమాత్మ జెప్పెను గీత
 ఇంక పూర్వులుగూడ నెందరేనియును
 శంకలేకయె దీని చాటియున్నారు
 మనస్వామి యోగసమాధియందుండి
 కనినట్టి యానందగరిమంబునెల్ల
 స్వానుభవంబౌట చక్కగా దెలిపె
 దానిని వివరింతు తగశ్రద్ధ వినుడు
 అలసమాధిని నున్న యట్టికాలమున
 గలిగినయానందగరిమంబుజెల్పు
 అలవియే శక్తిలే దనుచు వచించి
 కొలదిగ ప్రకటించె కోర్కెతో వినుడు
 ఆసుఖమ్మొంతొ తన్నావరింపంగ
 వీసమేనియు నోట వెడలదు యూట
 అందుచే మ్రింగుట యనునదిలేదు
 పొందుగా నిజనేత్రములును వక్రంబు
 జెరచియుంచెడు నట్టి తెన్ను లేకుండు

కరములు పాదముల్ కడలించుటకును
 తలపు జనింపకే ధారాశ్మయ
 అలశ్వాస యాడునో యాడదోయనుచు
 కనుగొని నుడువంగ కష్టమైదోచు
 జనులెవ్వరేనియు చాలబిగ్గరగ
 అరచినగాని మాటాడినగాని
 అరయ విన్నించరా దావంతగాని
 యారీతికూర్చున్న నింకొక్కస్థలము
 జేరంగ వాంఛను జెందడు యోగి
 వెలుతురు వీక్షింప వేడ్కనుండకయె
 అలజాగ్రదానన్ద నందినప్పుడును
 చీకటిచోటనే చేరి కూర్చుండ
 ప్రాకటమ్ముగ సదా వాంఛించుచుండు
 ఇతఁడలు మాటాడ నెంతమాత్రమును
 ప్రతిజవాబు నొసంగ భావముండదుగ
 యెంతటి గొప్పవా రెలమివచ్చినను
 సుంతైనమాటాడ జూడరు మదిని
 ✓ దీనికి హేతువు తెలియంగ గాంచు
 ఆనందమునువీడు టాళ్ళయొప్పుమియె
 అట్టి యానందమ్ము కా యోగబలమె
 గట్టిగా మూలంబుగా నమ్మనచ్చు
 యోగబలమ్మును నూనినవారు
 బాగుగా చిత్తంబు బంధింపజాలి
 ✕ అనితరసాధ్యమకా యానందమెపుడు

తనకుతానే జెంది తన్మయుండగును ✓

ఆసుఖంబింతని యలవియే పల్క

శ్రీ సచ్చిదానంద చిద్రూపుడెలమి

అంచితంబైన పద్మాసనమందు

యించుకగూర్చుండి యీసౌఖ్యమంది

ఆపైన భిత్తిక కానించియున్న

పీటపై నైన నేదండునైన

చరణముల్ పొందుగా హేచియుపైన

కరయుగ్మమును స్వేచ్ఛగానుంచుకొనియు

యూరకగూర్చుండి యుండునప్పుడును

ఆరీతిసౌఖ్యమ్ము నందుచునుండు

నిటులకొంతటిసేపు నింపుమైనుండి

నటుపైన తలగడకానియేయుండి

పరచినపాదముల్ బాగుగనిలిపి

వరుసగ కుడికాలుపై వామపాద

మునిచికరమ్ముల నొకటఘటించి

తనదుమోకాళ్ళతో తగజేర్చియున్న

నావిధసౌఖ్యమ్ము నందగావచ్చు

ఆవల కొంతసేపైన యంతటను

యెడమపాదమ్ముపై యీరీతిగాను

కుడిపాదమూనియు కూర్చుండియున్న

ఒదవును సౌఖ్యంబు నొక్కవిధమై

తదుపరిమోకాళ్ళ తగిలించియున్న

చేతులదీసియు స్వేచ్ఛగానుంచి

ఆతీరుకూర్చున్న నాసుఖముండు
 ఆలీల తలగడనాని కూర్చుండి
 కాలును మార్చియు కాలుపైకాలు
 వేసియు కూర్చున్న వినరించిచూడ
 ఆసుఖమట్టులే నందంగవచ్చు
 విడువక సరియగువిధము కూర్చుండి
 యెడమకాలిమడిమ నింపుమీరంగ
 కుడిపిరుందనుదూర్చి కుడిపాదమడిపు
 యెడమమోకాలుపై స్వేచ్ఛకూర్చున్న
 ఆరీతి సౌఖ్యంబు నందనా; దీని
 వీరాసనంబని విజ్ఞులాడెదగు
 ధారుణీదైత్యవధం జేసియున్న
 శ్రీరామచంద్రుండు చెలగి నిత్యంబు
 వీరాసనమ్మునే వేయధిష్ఠించు
 వారనియార్యులు వాకొనుచుండు
 ఆ పైనగొంతుక యట్లుకూర్చొనియు
 వీపునమోకాళ్ల వెడదయామోగ
 పట్టమ్మునదగిల్చి పరగమోకాళ్ళు
 నట్టెరొమ్మునజేర్చి యామధ్యయందు
 రెండుమోచేతుల రెండుచేతులను
 నొండొంటితోజేర్చి నొనరగూర్చున్న
 ఆసుఖమట్లుండునచె యోగపట్ట
 ఆసనంబని పెద్ద లనుచుందురెలమి
 ఆరీతియకామీద స్వాభిలాషముగ

ధనమిచ్చెదనటంచు తగపల్కువారు
 ఘనమైనశ్రద్ధ యా గ్రంథమ్మునెల్ల
 పరిపరీతుల ప్రాధిశోధించి
 అరయ మేమింతగా నైనరచింప
 జాలమటంచును సరగ వచించి
 చాలకౌతుకమంద జాలిరి మదుల
 యిన్నివిధమ్ముల నిటుల లిఖింప
 నెన్నగాహేతు వదేమియంచనిన
 చదువుసంధ్యలులేని జనుడైనగాని
 విదితమ్ముగా లోకస్పృతాంతములను
 జెలియజాలనివట్టి దేబెయ్యెన
 సలలితమామోగసాధనసిద్ధి
 బడసినమాత్రాన పండితుండగుచు
 బుడమివిజ్ఞానియై భూరిసత్కిరి
 గాంచును నీలాటి గ్రంథముల్ వ్రాసి
 అంచితమ్ముగ నిత్య మాముష్మికమును
 సాధింప నెంచెడు సజ్జనతత్వికి
 సాధనజూపింప జాలు నింపెనగ
 శ్రీయోగివార వీరీతిగ్రంథమ్ము
 లాయోగబలమునే నలర రచించె
 గానియాత్మీయమై కల్గినయోజ
 లూనిలిఖింపమి యూహించుకొనుడి
 యీపైనజెప్పిన నెల్లసంగతుల
 నేపొల్లులునులేవు దృఢమంచుగనుడి

శ్రీ సచ్చిదానంద యోగీశ్వరులవారి యొక్క విద్యాభ్యాసమును

తెలుపుట.

శ్రీ సచ్చిదానంద చిదూగపయోగి
వాసిగాపరియించు బడిలోనపదియు
నెనుబదివందల యెనుబదినోట
అనితరబోధనాభ్యాసంపుష్టిమ
తరగతుల్ నాల్గదితగమిడిల్ స్కూలు
వరకును తరగతుల్ వరలెనచ్చోట
ఆమిడిల్ స్కూలునే ఆంగ్లేయప్రభువు
శీషెయి మెట్రిక్యు లేషనంచనిరి
ఆమెట్రిక్లేషనునందు జేరంగ
ప్రైమరియును మూడుఫారముల్ చదివి
అల్ల లోయరుఫోర్టు నప్పగుఫోర్టు
లెల్ల జదువ మిట్రిక్లేషనువచ్చు
దనపెద్దలింటిలో తనను బ్రేరేప
మనయోగిచందుగిండు మమతతోడుతను
అట్టులోయరుఫోర్టు నన్న తరగతి
కెట్టెట్టులోవచ్చి యింకపై చదువ
మానసమ్మునవాంఛ మరిలేకయుంట
మానివైచె పరింపబడికినేగంగ

చదివెడు వేళను సరస బాలురకు
 నొదవుజ్ఞానమువీరి కొదువకుండుటను
 బాలురందఱు తుది బాలుడై యుండి
 హేళనగావింప నెంతయోపడుచు
 ప్రతిదినమ్మును తనపాఠముల్ రామి
 నతులితమ్ముగ నాగ్రహంబందిగురుడు
 ఉదయసాయంత్రమ్ము లొక్కరీతిగ నె
 వదలకనిల్వమీ బల్లపై ననిన
 తనతోడి బాలురం దీలవంపుగాగ
 అనయమ్మునిలుచుండు నతిశ్రమగాగ
 అట్టిమొద్దుగనున్న యాబాలుడిప్పు
 డెట్టుగాలోకమ్ము లెల్ల మెచ్చగను
 జేగీయమైనట్టి జీవబ్రహ్మైక్య
 యోగసారఖ్యాతి నొప్పుచుండగను
 పెద్దపొత్తముగాగ వేయిపైపుటలు
 తద్దయుమించగా దక్షుడై వ్రాయ
 గలిగెనో యద్దానికారణం బిప్పు
 డెలమిని ప్రకటించె నిచ్చోటకనుడు
 ఆదిని (శ్రీ) సచ్చిదానందయోగి
 సాదరమ్ముగ యోగసాధనఁజేసి
 స్వానుభవంబును జగమున చాట
 మానసంబునకోర్కె ప్రభవించెమిగుల
 తలపుగల్గినయంత తానుయోగంబు
 సలుపుగదిని నిశాసమయమ్మునందు

యోగసాధనజేసి నొకగంటసేపు
 బాగుగానిష్ఠలోపలను గూర్చుండి
 యానిష్ఠవిడచిన యాక్షణమ్మున నె
 పూసిక నంతకు మున్నెసిద్ధంబు
 గనుజేసియుంచిన కాగితమ్ములును
 పెనసలు, దీపిక వేడ్కతోగాంచి
 దీపంబు వెల్గించి తెల్ల కాగితము
 లాపెన్సలును బల్లయచ్చోట నుంట
 దానిపైనునిచియు తాముగూర్చుండి
 ఆ నిష్ఠలోగల్గినట్టిజ్ఞానమున
 పెద్దపొత్తంబైన వెనుదీయకుండ
 తద్దయురచియింప దక్షుడై మించు
 కాగితమ్మున చుక్కగా నుంచుటాది
 ఏగ్గణివ్రాయునో యెఱుంగ జావంత
 ఎద్దానివ్రాయ నూహించునో మదిని
 నద్దానినే వ్రాయు నత్యద్భుతముగ
 కర్తయు క్రియయును కర్మయుకలిగి
 పూర్తిగా భావము పొల్పొందవలయు .
 ననుచు దలంపుతో నటుల లిఖింప
 ఘనమైన భావముల్ కర్తయు క్రియలు
 కలిగియు విరచింపగల డెట్టిమహిమొ
 తొలుతను చింతమొద్దుకు సముడయ్యు
 చదువు లభింపని జనునకు నెట్టి
 లొదవె నీజ్ఞానమ్ము నూహించుకొనుడు

కర్తకర్మక్రియల్ గలిగిభావముల
 వర్తిలంగను వ్రాయ బాలబాలికలు
 చక్కగ పఠియింప సౌలభ్యమగును,
 నిక్కంపు భావంబు నేర్వజాలెదగు
 కర్తకర్మక్రియల్ గలుగకుండకయె
 వర్తిలు వ్రాతలు బాలబాలికల
 కక్కట రవ్వంత యైనదోచేదుగ
 చక్కగ నుండదు సరసులుగన్న
 ద్రవిడభాషనట కర్తయు కర్మ క్రియలు
 ప్రవిమలమ్ముగనుండి పరమమోక్షంపు
 శ్రీదమై భాసిల్లు జీవబ్రహ్మైక్య
 వేదాంతపు రహస్య విపులనామమున
 చిన్నపొత్తంబొండు శీఘ్రమే వ్రాసి
 కన్నన ముద్రణ గావించి దాని
 సతిస్వల్పక్రియమున కారణాలకును
 హితమతిగా విక్రియించెను తొలుత
 రెండవకూర్పు ముద్రించెడివేళ
 దండిగా నూత్నవృత్తాంతములందు
 వలనొప్పగాజేర్చి పండ్రెండణాల
 వెలకమ్మి క్రమముగా వృద్ధిగావించి
 యోగబలమ్మున నూహలవెన్నో
 వాగతీతముగాగ ప్రభవించుచుంట
 ఆ భావములనెల్ల నం దిమిడించి
 ప్రభవమ్ముగవ్రాసె పండితుల్ మెచ్చ

తోరమ్ముగానిట్లు తొమ్మిదికూర్పు
 లోరిమిమై వ్రాయ నుద్గ్రంథమగుచు
 వెల నాల్గురూకలు వేసియుండినను
 కొలదికాలములోనె కొనుచుండిరెల్ల
 రిరువదిమూడువే లీగ్రంథప్రతులు
 అరయగాఖర్చుగు టబ్బురమంది
 అద్దానినేవేడ్క నాంధ్రమ్మునందు
 పెద్దపొత్తముగా విరచనజెసి
 ఆనామమేయించి అచ్చుకూర్పింప
 ఆనందముగకొని రాంధ్రులెన్నేని
 యీపొత్తములె లోక మెల్లెడగూడ
 వ్యాపించెజ్ఞానులు హర్షింపజాలి
 రీయోగివర్మని యించుకజ్ఞాన
 మక్కాయరవమునందు ఆంధ్రమ్మునందు
 అలసంస్కృతపుభాష అణుమాత్రమేని
 తెలియదు నీరీతి తెలియకుండినను
 ఘనయోగబలమెంతో కల్గియుండుటను
 తననేర్పుచేతనే తానులిఖించె
 కానియన్యులకొరిగా వ్రాయరామె
 తానురచించిన తదుపరి బుధుల
 జేరియు వినించి చేర్పగాఁ దగిన
 యేరహస్యములేని యింకయుండినను
 వాక్రువ్వడీవాని వచ్చుముద్రణను
 సక్రమంబుగజేర్చ జాలెద మీకు

పగటివేళలయందు వరయోగనిష్ఠ
 తగనుండకుండుట తానుగ్రంథమ్ము
 మొదలిడిలిఖింపఁ బూనియుండినను
 పదములుదోచేవు భావముల్ రావు
 కాగితమ్ముననుంచు కలమట్లెయుండి
 సాగదునొకపంక్తి సంగతియైన
 నిసివేళలను యోగనిష్ఠనువదల
 అసమానమాశక్తి సత్తైజన్మించు
 గానరాత్రిలయందె గ్రంథమువ్రాయు
 గాని పగటివేళ కాగితమందు
 పెనసలునుంచంగ వేడ్కయేలేదు
 మనయోగివార లీమాదిరిగాను
 ప్రవిమలమాజ్ఞాన మహిమమ్ముతోడ
 ద్రవిడాంధ్రభాషల గ్రంథముల్ వ్రాయు
 నపుడెవ్వరేనియు నంచితమైన
 యుపనిషత్తులదెచ్చి యొసగుచుండగను
 మనయోగివారలు మానసమందు
 అనుకొనునీరీతి నదియెట్లులనిన
 “వానిలోనున్నట్టి పరమస్వరూపి
 వానిప్రేరేచియు వానిగ్రంథమ్ము
 మనయొద్దకంపుట మదినియోజింప
 అనఘమావిషయ మేమైననుగాని
 మనగ్రంథముననున్న మాటయే నిజము”
 అనుచును నాశ్మలో నాస్థాదమంది

ఆపొత్తముల నెల్ల నపుడె శోధించి
 జేపట్టదగియున్న శ్రేష్ఠవాక్యములు
 గైకొని యాత్మీయగ్రంథమ్మునందు
 ప్రాకటమ్ముగతాను ప్రకటించుచుండు
 ద్రవిడభాషనుగూడ గ్రంథమ్మువ్రాయు
 నవసరమ్మునగూడ నటులెవరేని
 సందర్భమైనట్టి సంగతులదెలుప
 పొందుగా తనపొత్తమునజేర్చుచుండు
 గాని యేయుపనిషద్గ్రంథమ్ములేని
 మాననీయంబైన మరియెట్టియితర
 పొత్తమొక్కటి తన పొంతనేలేదు
 విత్తమ్ముచేకూర్చి పెట్టుటేలేదు
 పరమాత్మప్రేరేప పరతంత్రులగుచు
 పరులొసంగెడి గ్రంథపంక్తియకా యుపని
 షత్తులలోనున్న సత్తునంతటిని
 మొత్తమ్ముగనుజేర్చి పొత్తమందుంచు;
 ఆపొత్తములయందు హత్తించుటకును
 పైపగిదిగను పెద్దవైద్యులువచ్చి
 హృదయపటమ్ము వెన్నెముకపటమ్ము
 మొదలుగా తనువున పొల్చెడి రక్త
 నాడులపటములు నానాపటాలు
 వేడుకమైదెచ్చి వేయిచ్చుచుండ
 వానిని ముద్రణా పఠములుగాగ
 తానుచేయించి తత్సందర్భములుగ

నునిచియు పఠియించు చున్నవారలకు
 ననుపమానందమ్ము నందంగ జేయ
 వారక శ్రీజీవబ్రహ్మైక్యవేద
 సారంబుననునట్టి సద్గ్రంథ మొండు
 శ్రీ సచ్చిదానంద చిద్రూపయోగి
 భాసురంబై యొప్పు పదజాలమునను
 వ్రాసియున్నారలు పఠియింపుడెలమి
 వ్రాసి రేకాని యావ్రాసినపిదప
 అచ్చుకూర్చించెడి నట్టికాలమున
 యెచ్చ లేనియుగాని నేమేనిదొనగు
 లున్న వేమోకాంచు డీయంచుసుంత
 ఎన్నఁడేనియుదాని యిచ్చియునందు
 పరిశోధన మొనర్చి పండితనరుల
 కెరుక సేయకెయుంట యీరుపరింప
 సోదరసోదరీ శుభమతులార
 పైదానిలో కనువట్టుదోసములు
 కరుణించి క్షమియించ గావలెననుచు
 పరిపరిరీతుల పరమహంసయనుచు
 వాసియువ న్నెయు వహియించివెలయు
 శ్రీసచ్చిదానంద శ్రేష్ఠయోగీంద్రు
 లెంతేని తెల్పెను నీగ్రంథమందు;
 సంతసమ్మున దీని చదువువారలకు
 పరమదీర్ఘాయువు భవ్యసంతతియు
 సిరియునంపదయును చేకూరుగాత.

శ్రీ సచ్చిదానంద యోగీంద్రులవారి పూర్వాపరజ్ఞ చరిత్రము.

శ్రీల కావాసమై శ్రేష్ఠమైయొప్పి
చాలపవిత్రమై సన్నతిఁగాంచి
పంచమహాక్షేత్ర పట్టమ్ములందు
ఎంచగాప్రథమమై యెన్నికఁగన్న
కాంచిమహాక్షేత్ర గరిమంబునందు
అంచితవై భవం బందుచున్నట్టి
నెలమవంశమునందు నెలయరక్తాక్షి
అలమాఘమాసమ్మునందు బహుళ
పంచమిగురువార భవ్యదినమ్ము
నెంచగా ఉత్తరా ఋక్షమ్మునందు
సింహులగ్నము జనించెను అలయోగి
సింహంబుగా భువి స్థిరకీర్తిబడయ
యుల్లంబులను బంధు లుల్లాసమంద
నల్లారుముద్దుగ నలరుచుండెనుగ
యారీతిబాల్యమ్ము నించుకగడువ
ధీరుడై బుద్ధిచే తేజరిల్లంగ
ఘనత పచ్చయ్యప్ప ఘనపాఠశాల
వినుతిజెందగ నాంధ్రవిద్యయేగాక
ద్రవిడభాషనుకూడ దంటతనాన

ప్రవిమలబుద్ధిచే పరియించుచుండ
 ద్వాదశాబ్దమ్ముల బాల్యమ్మునందె
 మోదమ్ముతో నిట్లు బుద్ధిదలంచె
 నీపురమందున నిన్నికోవెలలు
 యేపారిదేవత లిందగుండుటను
 కావునరేపటి కడుభక్తితోడ
 దేవాలయమ్ముల తేకువగాంచి
 యిన్ని దేవులయందు యేదేవునైన
 పన్నుగనొక్కని భావమందెంచి
 స్థిరబుద్ధినేనింక సేవించునంచు
 నిరుపమభక్తిచే నిజబుద్ధిదలచి
 మఱునాటియదయమ్ము మఱినిద్రలేచి
 అరుసమ్మునను నీశు నాత్మలోడలచి
 వడిశాల్యకృత్యముతో వరుసగావించి
 యెడదసంతోషమ్ము నెంతేనిగలుగ
 జలకమ్ములాడియు స్వచ్ఛమావస్త్ర
 ములనప్పు ధరియించి మోదమ్ముజేంది
 కోవెలలన్నియు కోర్కెమైగాంచి
 భావప్రపూర్ణుడై పరమహర్షమున
 ఏకాంబరేశుని హృదయమందుంచి
 ఏకాంతభక్తి సర్వేశ్వరాయనుచు
 స్వాంతమ్మునముదమ్ము నలమికొనంగ
 నెంతేనినుతియించి గృహమునుజేరి
 అరయగా నిదియెంత ఆశ్చర్యకరము

పరమేశునకురూపబహుళమ్ముకలదె
 ఒకరూపమునతాను నొప్పుచుండకయె
 ఒకచోటపెద్దగా నొకటచిన్నదిగ
 ఒకటిపొట్టిదిగాగ నొకటియెత్తుగను
 ఒకటిభీణినిగొల్పు చున్నట్లులుండు
 ఒకటిప్రసన్నమై యుండినట్లుండు
 ఒకచోటకన్నడ కుండియుండునుగ
 అనుచుబుద్ధిని చాల యాలోచనములు
 జనియించితుదకిట్టు లనుకొనదొడఁగె
 శంకసుమతమున జన్మించియుంట
 శంకరునేగొల్వ జాలెదనని
 యీరితియోజన లేలజన్మించె
 వీరికంచనదాని వివరింతువినుడు
 గతజన్మమున క్రైస్తవులందు
 మతబోధగావించు మాన్యులై పుట్టి
 “నరులారనామాట నమ్ము డిత్తరిని
 పరమేశు డొక్కడే భావించిచూడ
 ఇందరు దేవత లెందైనగలరె
 పొందుగ క్రీస్తునే మొక్కుకొడి” యనుచు
 ధీవరుడై బోధ జేకువనల్ప
 ఆ వాసనాబలం బమరియుండుటను
 యీవిధమ్మునయూహ లిప్పుడుగల్గె
 యీవృత్తము నెఱుంగ నెంచితిరేని
 అనుపమజీవబ్రహ్మకృపారమ్ము

ననుచూడవచ్చు పూర్ణమ్ముగా మీరు
 యీకోర్కె జన్మించ నెంతేనిభక్తి
 యేకాంబరేశుని హృదయమందుంచి
 ఆరేయితలపోసె నాత్మలో నిట్లు
 వారక “తెల తెల్లవారినవెనుక
 ఏకాంబరేశుని నెవ్విధమ్ముగను
 ఆకోవెలనుగల్గు నర్చకుం డరయ
 పూజగావించునో పోయివీక్షించి
 ఆజగదీశుని కారీతిగా నె

మానసపూజను మఱిజేతు” ననుచు
 ఆనందమువహించి అంతనిద్రించి
 వేకునజామున వేడ్కమైలేచి
 ఏకాంబరేశునినే స్మరియించి

అంతట కాల్యకృత్యంబులనెల్ల
 సంతసంబునదీర్చి జలకమ్ములాడి
 ఏకాంబరేశుని నీక్షింపనేగి

ఆకోవెలంగల్గు అర్చకుగాంచి
 స్వామిసన్నిధికేను వచ్చెడననుచు
 యేమాదిరినొ చెప్పి యెట్లొయెప్పించి
 ఎంతేనిభక్తితో ఏకాంబరేశు
 చెంతకుజేరి సుశ్రీవహింపంగ
 ఆవేళ నర్చకు డర్ఘ్యపాద్యముల
 దేవునిపూజించు తీరువీక్షించి
 యీ నియతిగ నేను యెల్లవేళలను

మానసపూజనే మఱువకఁజేతు
 అనుచుసర్వముతాను ఆత్మగ్రహించి
 తనగృహమ్మున కేగి తదనంతరమ్ము
 తనయింటనొకమూల దనరుచున్నట్టి
 ఘనమైన నొకపూజగదిలోనజేరి
 తలుపులుబిగియించి తతపీఠమందు
 సలలితమౌలేడి చర్మంబువైచి
 అద్దానతాను పద్మాసనస్థుడయి
 తద్దయు చిన్మథ తనచేతఁబట్టి
 కనులనుమూసి వికారమ్ములేక
 మనసులో సృష్టి నీ మాదిరిజేసె
 భూమధ్యకనుపించు భూరియశాబయలు
 నామూలముగఁజూచి యన్నిసృక్కలను
 యెత్తైన ప్రహరికి నెంతేనియొప్పు
 భిత్తికల్ స్వర్ణమై విలసిల్లగాను
 ఆగోడలకుమధ్య నలపూర్వదిశను
 తా గోపురమునిల్పె తగ హేమమునను
 కలశము పదకొండు కల్లిగోపురము
 విలసిల్లవలెనంచు వేడ్కజెండంగ
 ఆపోల్కియైనంత ఆప్రహరికిని
 గోపురమ్ముకుముందు గొప్పదై యుండు
 మనయోగిధ్యానించు మహానీయమూర్తి
 ననుపమసర్వభక్తార్థసంసిద్ధు
 జ్ఞానాంబరేశునికే స్థానమూల

మా కోవెలయొకండు అందుండ నటుల
 కనకమ్ముచే దాని కట్టిముగించి
 అనువుగా నచ్చోట నరుగునొక్కటిని
 స్వామిప్రతిష్ఠింప స్వాంతమందెంచి
 ఆమీద రత్నంబు లందువెల్లగను
 అద్దానిపై యీశు నటుప్రతిష్ఠించి
 ఒద్దికమై యందు నొప్పుగానున్న
 దైవప్రసాదముల్ దగనిల్ప పీఠ
 మావేళదలపెట్టి నాత్మలో నపుడు
 పరమేశ్వరున కిరుపార్శ్వములందు
 వరలబంగారుదీపంపు సెమ్మెలను
 కంచుగంటలతోడ ఘల్లున మోయు
 మించు హేమమ్మున మెరయుతల్పులను
 మొనసిగర్భాలయమ్మునకు తగిల్చి
 అనుపమరత్నమయమ్ముగా నుండు
 కోవెల నీరీతి కొనసాగఁజేసి
 ఆవల యీశుని కనుదినమ్మునను
 నై వేద్యమునకు మహాననశాలయొండు
 యీవిధమ్మున మేటిహేమమ్ముతోడ
 తలపున నిర్మించి తత్స్థలమందె
 వెలగల్గు రత్న సంవిలసితమ్ముగను
 సోపానములు పది శోభిల్లుచుండ
 వాపిని నొకదాని భావమందెంచె
 అచ్చట గలగంగ ఆరుమెట్లకును

వచ్చుటకును నెంచ వచ్చియుండెనుగ
 అందుపై యీశుని కర్పించుటకును
 పొందుగా ఫలపత్ర పుష్పములెన్నో
 వరలెడు నందన వనముండునట్లు
 స్మరించినంతనే సమకూరె నచట
 యీవిధమ్ముగతాను హేమమ్ముతోడ
 కోవెల గోపుర కోనేరువనము
 లెలమినిసృష్టించి యేకాంబరేశు
 అలఘుతరమ్ముగా నభిషేకములను
 గావింప పదిమంది త్నాసురోత్తముల
 వేవేగరావించి వేదమంత్రముల
 అభిషేకములుజేసి యంత నైవేద్య
 అభివాదనమ్మున నన్నియుజేసి
 తలుపులుమూసెడు తరుణమ్మునందు
 ఘలుఘల్లనుచు కంచు గంటలుమోగు
 యోగమందునసిద్ధి నొందెడుదనుక
 యీగతి పుష్కరం బింపుగాగడపె
 పదియును మూడవవత్సరంబందు
 సదమలబుద్ధియకా సద్గురుఁ డతడె
 తనయంతదావచ్చి దయతోడగాంచి
 వినిపించె యుపదేశ విధులనుకొన్ని
 కోరకే యోగమ్ము కొరకు రేచకము
 పూరక కుంభకమ్ముల జెల్పించనియె
 అరయగా మనస్వామి కపుడు ప్రాయమ్ము

ఇరువదిచాలుగు యేడులుండెనుగ
 ఇరువదియైదవ యేటనే స్వామి
 పరిణయమయ్యెను భవ్యసుశీల
 యిరువదివత్సరా లెంతోగొప్పగను
 తరుణితోడగృహస్థ ధర్మలబ్ధునడపె
 నిజకాంత తనపాదనీరజమ్ములను
 భజించుచును చాల భక్తితోగొలుప
 ఆనాటి కానాటి కభివృద్ధియగుచు
 మానసీయపుయోగమహిమంబువలన
 జాలిసుంతయులేక సంసారమంచు
 చాలవిరక్తుడై సతి విడనాడి
 ఏకాంతముగ తపం బేవేళజేయ
 ఏకొండగుహలకో నేగుచునుండ
 తనభర్తగాంచంగ తహతహజెంది
 చనియుండజాలిన జాడలదీసి
 గైకొనివచ్చియు కడుభక్తితోడ
 ఏకాంతముగనుంచె నెన్నేనిసాక్షు
 అంత కొన్నాళ్ళుండి అరుగుచుండగను
 చింతించెనిటుల తచ్చిత్తమ్మునందు
 నాపాపమేమియో నామనోధవుడు
 తాపసేంద్రులరీతి తపముసేయుటకు
 కొండలగుహలకో కూర్చుండియోగి
 మండనుడై యుండ మది నెంచుచుండు
 ఐశ్వర్యమునబంధు లందరిలోన

ఈశ్వరకరుణచే హెచ్చుగానుండి
 భక్తియోగమ్ముల భవనమ్మునందె
 యుక్తమ్ముగాజేయ నొప్పదేయనుచు
 తానుగూడనుభక్తి తత్పరయగుచు
 మానీందులకు నెల్ల మానసోల్లాసుఁ
 డైన(శ్రీ)కృష్ణు డున్నట్టిపటమ్ము
 పూనికగాదెచ్చి పూజించదొడఁగె
 ఆయమయెంత మాహాత్మ్యంబువలన
 ఈయిలబుట్టెనో యెఱుగశక్యంబె
 శుక్రవారమెపుట్టె శుక్రవారమెపెండ్లి
 శుక్రవారమెయయ్యె సూపుష్పవతిగ
 శుక్రవారమునాడు శోభనంబయ్యె
 శుక్రవారమునాడు సొచ్చెస్వర్గమ్ము
 పతియోగివర్యుడై వనముల గుహల
 సతతముచరియింప స్వాంతమ్మునందు
 చింతిల్లిచింతిల్లి చింతచేవ్యాధి
 ఎంతయోవచ్చిన నెట్టకేలకును
 అవసానదశవచ్చి ఆవరించిశవేశ
 ప్రవిమలమతి కృష్ణపటముదెప్పించి
 (శ్రీ)కృష్ణుపై ననే చిత్తమ్మునిల్పి
 “నాకువెన్ననిడవా నాకు పాలీయ
 వా”యంచు జీవంబు నతనిలోజేర్చు
 ఆయమ బందుగు లందరేడ్వంగ
 తరువాత మనయోగి తనధర్మపత్ని

గరళకంఠపదమ్ము గాంచినంతట నె
 అమలయోగధ్యానుడై ఆశ్రమంబు
 క్రమముగఁగైకొని ఘనులెల్లఁగొలువ
 అలచెన్నపురిలోన వ్యాసదుపాడి
 నిలిచెనుకొన్నాళ్ళు నిస్తులతపము
 గావించుచటుమీద కడపజేరంగ
 ఆవాసయోగ్యమై అందుకన్పడమి
 నాలుగుకొండల నడుమగానుండి
 గ్రాలెడి గడికోట గ్రామంబుచేరి
 కలుముల విలసిల్ల గలరైతులందు
 బలవంతులై యొప్పు వరసామిసాని
 కులజులందరిలోన గొప్పగా సతము
 చెలువొందుచున్నట్టి శ్రీవీరనాగి
 రెడ్డిగారినిగాంచి పేమించి“నీవు
 దొడ్డవాడవటంచు తొలువొత్తివింటి
 కనుగొంటిముదమిప్పు గాంచగానుంటి”
 అనిపల్కి హర్షించు నట్లొనరించి
 అనువౌపదేశమ్ము నారెడ్డినడుగ
 మనయోగికారెడ్డి మరియుచ్చెస్థలము
 దానిలో మఠమొండు తానునిర్మింప
 బూనెగా పనియిప్పు పూర్తియౌచుండె
 యీవిశేషములెల్ల యెఱుగంగనున్న
 జీవబ్రహ్మైక్యమ్ము చే దెలియుండ.

మృగములు స్త్రీపురుష రూపమునుబొందు

రహస్యార్థము.

పలుకువెలందికి ప్రాణేశుడైన
నలువతా నెనుబది నాల్గులక్షలుగ
జీవరాసులస్పృష్టి చేసినవిధము
నేవివరించెద నిజముగవినుడి
పచ్చిగడ్డిగత్తుల ప్రభవించి అందు
హెచ్చుగాపుణ్యమ్ము నెలమినిజేయ
కనవులోపల పూలుగా పుట్టియుందు
అసమానపుణ్యంబు నాచరించుటను
నృక్షములై ప్రభవించియు నందు
అక్షయమ్ముగపుణ్య మార్జించగలిగి
శిలగాగ జన్మించి చేయుపుణ్యమున
పులుసుగాగను జన్మ బొందియునంత
ఏకల్మషములేక యిలనువర్తించి
ప్రాకుడుజంతువై ప్రభవింపజాలి
అగణితపుణ్యంబు సందాచరించి
మృగముగజన్మించి మిగులపుణ్యమున
అన్నిజన్మములందు సత్తిశ్రేష్ఠమగుచు
యెన్నికగాంచియు నెంతేనివరలు

నరజన్మమెత్తుచున్నార లందునను
 తగుణియై పురుషుడై ధరబుట్టునట్టి
 వారిలోతొలియేదో వలెనెవ్రాయంగ
 యీరీతినరజన్మ మెత్తియుండినను
 పరమేశుపై భక్తి ప్రజ లందరియెడఁ
 గరుణయు రవ్వంత కలిగియుండరుగ
 గోవులుగేదెలు గుఱుంబులెద్దు
 లేవేనిపరుగున నేగుచునున్న
 యీలాగుయివివచ్చు తెరుగకున్నట్టి
 బాలురై ననులేక బాలికలైన
 త్రోవకడ్డంబైన తొందర లేక
 జీవకాగుణ్యమ్ము చేత పిల్లలను
 త్రొక్కకే తమయంత తొలగిపోవంగ,
 అక్కటామనుజుల కంతమాత్రమ్ము
 కారుణ్యబుద్ధియే కాన్పించదాయె
 యీరీతియగుచుంట యెల్లరెఱుంగు;
 కనవొటమొదలుగా కడుజన్మలెత్తి
 పసరములై పుట్టువరకు దానచ్చి
 మంచిపుణ్యమొనర్చి మానవజన్మ
 గాంచినంత నెముక్తి గాంచంగలేరు
 పుట్టుచుగిట్టుచు పుట్టుచు గిట్టు
 చిట్టులే నరజన్మ తెత్తుచునుండ
 తనజన్మలందున తఱచుపుణ్యంబు
 నొనరించ నొనరించ నొక్కజన్మమున.

అణుమాత్ర మిశుని యందున భక్తి
 గణియింప నాజన్మ గలుగంగనేర్చు
 క్రమముగా నీరీతి ఘనభక్తిగలిగి
 విమలవృత్తినితాను వెలయుచుండంగ
 పరిపక్వమునుబొంది పరమసుకృతిని
 నరయోగియై తరువాత జ్ఞానియై
 పరవస్తువౌ పరబ్రహ్మమునందు
 నరులెల్లరై కృపా నమ్ముడిదైనాని
 యీ తెల్పినవిధమ్ము ఋజుమార్గమనకె
 చేతమ్మునను శంక జెందెదరేని
 దానిదృష్టాంతమ్ము తగురీతిగాను
 ఏనువచించెద ని త్తరివినుడి
 పదివత్సరములకు ప్రజలెంతమంది
 ఉదయించిరో చచ్చిరో శైలియంగ
 మన దేశమేలెడి మనచక్రివర్తి
 అనుపమ “సెన్సెసు” ననుచొక్కలెక్క
 గావించుచుండుట గాంచమేయందు
 నావత్సరముకన్న నావత్సరమ్ము
 ప్రజలభివృద్ధిచే ప్రబలుచుండుటను
 అజుడునూతనసృష్టి నాచరించుటలు
 తలపకుడిమిగు తధ్యమ్ముగాను
 తొలి పచ్చిగడ్డిగా తోచినయట్టి
 కసవెయిరీతిగా కాలక్రమమున
 అసమానసరజన్మ మందెనుసుమ్ము

ఇట్టికష్టంబై న యీనరజన్మ
 పుట్టినందుకు జ్ఞానమును గడియించి
 దేవతారాధనల్ తీర్థసేవలును
 గావించుచును పుణ్యకథలను వినుచు
 సూన్యతంబాడుచు సుకృతకార్యముల
 బూనికగావింప ముక్తినిగాంచు
 అటుగాక సాధుల నందరతిట్టి
 కుటిలురై యెల్లరి కొంపలుగూల్చి
 వ్యభిచాసులై చోరులై సంచరింప
 ప్రభవి చెదరుత్తిరి పనరమ్ములగుచు
 పాపమ్ములొనరించ వ్యాధులువచ్చు
 పాపమ్ములొనరించ వచ్చు లేమిడియు
 పాపమ్ములొనరింప బాధలుగల్గు
 పాపమ్ములొనరింప బహుదుఃఖమబ్బు
 పాపమ్ములొనరించు వారికి తుదకు
 ఊపిరిపోవగా నుగ్రమ్ముగాను
 కాలునిదూతలు కడగండ్లుపెట్టి
 గోలుసనేడ్చిన కూడునే ఫలము
 ఒక్కొక్కజన్మలో నొనరించుపాప
 మక్కటా మరణించి నంతనె దాని
 తానువహింపక తప్పదింతేని
 దానినెగా సంచితంబని యందు
 పున్నెమైననుగూడ బోదుసంచితము
 కన్ననజను దెంచుగా జీవికరయ

ఈవిశేషములెల్ల యెఱుగంగనున్న
జీవబ్రహ్మైకమృచ్చ చే దెలియుండు.

కామకోధాది దశగుణములు.

కా మ ము.

దారలసుతులను ధనధాన్యములను
ఆరామములప్రీతి సధికమ్ముగాను
గలిగివర్తించుటే కామేచ్ఛయందు
అలివేణులంగాంచి అతిమోహమంది
నానావిధమ్ముల నరకాసురుండు
హీనుడై భ్రష్టుడై యిలమిందఁగూలె.

కో ధ ము.

కపటియైపెరవారి గాసిపెట్టుచును
కుపితుడై యుండుటే కోధాగ్నియందు
కోఢియై సజ్జనకోటి నెల్లపుడు
బాధించి బకుడీలై పవనజవలన.

లో భ ము.

ఇతరులకీయగా నిష్టమ్ములేక
సతతము తామెక్క స్వాంతమునందు
ఆసనహించుటే అరయలోభంబు
ఆసుయోధనుడిట్టి దాలోభమూని

సూనుల బంధుల సోదరావళిని
ప్రాణమ్మరాజ్యమ్మ బాసెయుద్ధమున.

మో హ ము.

వనితపై సుతులపై వాంఛతో సతము
మునుకొనియుండుటే మోహంబనంగ
తతమోహమునగాదె దశర థేశ్వరుడు
సుతునడవికినంపి చొచ్చెస్వర్గమ్ము.

మ ద ము.

సిరిగల్గెననుచును చెలరేగి గర్వ
పరుడౌచుకారుల పల్కుటే మదము
ఈ మదమ్మునగాదె యిల కా రవీర్య
డామెయి ప్రాణంబు లానాడువిడిచె.

మ త్స ర ము.

ఒరులగొప్పనుగాంచి యోరుపలేక
పరులదూషించుటే పరగమత్సరము
మత్సరుండై మున్ను మాధవుడెగడి
కుత్సిత శిశుపాలకుం డేగ దివికి.

ద ం భ ము.

జనులెల్ల తన నెప్పు య్లాఘింపకోరి
పనులొనరించుటే పరగదంభంబు
అలపుచూరువుడెట్టు లట్టి దంభమున
ఇలనువర్తించిన దెఱిగియేయుందుగి.

ద ర్ప ము.

శౌర్యంబుజూపుట స్థైర్యంబునుంట
ధైర్యంబుగాంచుటే దర్పంబటండు
తనదర్పమునుజోపి దాశరథికిని
ప్రణతుడై మొక్కిడే పరశురాముండు.

ఈ ర్వ్య.

తనకెన్నో కష్టముతో తనరియుండినను
తనతోడివారును తనవిధమ్ముగను
అనుభవించగ నెంచుట దెయ్యిర్వ్యయంను
అనయమిర్వ్యగృశించె హరిసాక్షుడిలను.

అ సూ య.

అపకారమొనరించు నతనికి తిరిగి
అపకారమొనరించుటనియె అసూయ
హేల నసూయను నెంతయోదాల్చి
వీలడే మును పొండరీకవాసుండు
యీవిశేషములెల్ల నెఱుగంగనున్న
జీవబ్రహ్మైకమ్ము చే దెలియుండు.

శరీరములోనుండు దశవాయువులు.

1. హృదయమందుండియు నెప్పుడుతిరుగు
నదెప్రాణవాయువు నరసిచూడంగ
ముక్కులలోగుండ పోవుచువచ్చు
చెక్కుడుసౌఖ్యంబు నిచ్చుమేనికిని
2. మైయంతదిరుగుట మాని యపాన
వాయువుగుడములో వసియించియుండి
మలమూత్రములనెల్ల మఱిభోగసమయ
ములశుక్లశోణితంబుల బైకిదోసి
నాసికాయుగళరస్థములలోగుండ
శ్వాసనుబయటికి సాగనంపెడిని
3. అలకంతబిలవాసి యై యుదానంబు
జలమునుతినువస్తు సముదాయములను
లోనికిగొనిపోయి లోనరసముగ
తానొనర్చు తిను పదార్థమ్ములెల్ల
మననిద్రవేళను మనయింద్రియముల
నొనరించుగాఢాంధ మొందునట్లుగను
నిద్దురలేచిన నిమిషమ్మునందె
తద్దయు జాగ్రత తగనొనరించు
అంతనింద్రియము లాయాకార్యములను
సంతసమ్మునచేయఁ జాలుచునుండు

4. నాభీప్రదేశమ్మునను సమానంబు
ప్రాభవమ్ముగనుండి పైయుదానమ్ము
వలనజీర్ణించిన వస్తువులరస
మెలమినినాడుల కెల్లపంపుచును
తనువువృద్ధినిగాంచ దగినట్టివిధము
నొనరింపఁగాజాలి నొప్పునుసతము

5. వ్యానవాయువు దేహమంతయు బల్కి
చేనిండిసోకెడి శీతోష్ణములను
తెలుపజాలుచునుండి శిన్నవస్తువుల
గలరసమ్మును పిప్పిగ గలపదార్థ
ములవేటుజేయుచు పొల్పొందుచుండి
యెలమినియీవ్యాన మీరీతినుండు
యీయైదువాయువు లెల్లజీవులను
భాయమిచే పంచప్రాణంబులందు
వాయువులందున ప్రాధాన్యమగుచు
యీయవిజీవుల కెంతేనియొప్ప

నాగకూర్మకృకర నగదేవదత్త
నాగధనంజయ నామంబులొంది
విలసిల్లుచుండును వివరింతువాని
గలతెఱంగునునిందు కడుతేటగాను

6. నాగవాయువల కంఠమ్మునందుండి
భాగుగ వస్తువుల పరికింపజేయు
వాంతులుగల్గిన పట్టులందునను

యెంతయోమూలమై యెసగుచుండునుగ
కన్నుతెప్పలుమూయ గల్గిన తెఱచు

7. కొన్ననూతమునిచ్చు కూర్మవాయువయు
8. తుమ్మును నెట్లేని తోడైచ్చుకృకుర;
9. మెమ్మొయి త్రేపుల నెన్నేనిదెచ్చి
ఆవలింతలువచ్చు నట్లొనరించు
దేవద త్తంబన్న దివ్యమారుతము
10. ప్రసవమ్మునందు గర్భమ్ముననుండి
శిశువునుబయటికి చెచ్చెరతోయు
టంతియేగాక ప్రాణాంశమైయున్న
నెంతయుదేహమ్మునే యాశ్రయించి
శవమునుబృహరీతి సల్పగాఁజాలి
దవిలినశించును దహనమ్ముగాగ
సరసులియ్యదె ధనంజయవాయువంచు
పరగపిల్తురు దీని బాగుగగనుడి
యీవిశేషములెల్ల నెఱుగంగనున్న
జీవబ్రహ్మైక్యమ్ము చే దెలియుండు.

సప్తచక్రములయందును శ్వాస నడచుచుండుట.

1. అలగఁదస్థానమ్ము కధిపుడౌవేల్పు
దలపఁగఁగణపతి; తద్దేవునకును
ఉదయమ్మునను గంట లొప్పుగా నారు
మొదలుగ నిమిషముల్ మొగినల్బుదై న
ఆరువందలశ్వాస నగునంతమీద
ఆరయ గణపతి ఆకలిమాన్పి
శ్వాస స్వాధిస్థాన చక్రమ్ముజేరు
2. ఆసమయమ్ము తదధిపుడౌభ్రహ్మ
గణపతి విడిచిన కాలమ్మునుంచి
గణించిచూడ పగలుసొంటిగంట
ఇరువదినిముషమ్ము లెలమియకావరకు
వరుసగా నార్యేలశ్వాసలునడచు
అంతటబ్రహ్మకు నాకలిమాన
3. మంతనమ్మునశ్వాస మణిపూరకమున
జేర తదధిపతి శ్రీవిష్ణునకును
శారదాధవుబాయ జాలినదాది
గడియింపరాతిరి గంటలెన్నిదియు
గడచుదాకనుశ్వాస ఘనతనందుండ
ఆవిష్ణుమూర్తికి నార్యేలశ్వాస

మావేశకగునంత నతనియాకలియు
శమియించునంతట శ్వాసయనాహ
తమునందుజేరును తదాపరివినుడు

4. ఆయనాహతమున కధిపతిరుదు
డీయనరాశిరి యెనిమిదిగంట
లాదిగా వేకువ యందున రెండు
మీదనలువది నిమిషముశాదాక
వరుసగ నార్యైల శ్వాసలు నడువ
అరయంగదుదుని యాకలీబోవ
తదనంతరము విశుద్ధమునకుజేరు
పదిలమ్ముగానంచు పండితులందు

5. ఆ విశుద్ధంబున కధిపతియైన
జీవుండురేయిని చెల్లగి లెక్కింప
రెండుగంటలమీద లెక్కించిచూడ
నిండుగనల్బది నిమిషమ్ములాది
మూడుగంటలమీద పోల్పుమీఱంగ
ఆడును నలువదియారుక్షణములు
వేయిశ్వాసలు నాడు పిదపజీవునికి
ఆయెడ యుద్భాద నపుడుచల్లార
ఆగ్నేయమున కప్పు డాశ్వాసనేగ

6. ఆగ్నేయమునకెన్న అధిపుడీశ్వరుడు
అలయీశ్వరునికట యర్ధరాత్రమున
నలిమూడుగంటల నలువదియెండు
నిమిషమ్ములాదిగా నిక్కమ్ముగాను

- క్రమముగానాలుగు గంటలమీద
నెఱిని యేబదిమూడు నిమిషమ్ములైన
వరకునునొక వేయి శ్వాసలునడువ
ఆసడియీశుని ఆకలిమాన్ని
శ్వాసయప్పుడు సహస్రారమ్ముజేరు
7. ఆసహస్రారమ్మున కథపతియకాచు
భాసురమైయొప్పు పరమాత్మకరయ
హఃళిని తెలవాటు నపుడుగంటలను
నాలుగుయేబది నాల్గు నిమిషమ్ము
లాదిగా నుదయమ్ము నారుగంటలను
నౌదాకశ్వాస సహస్రంబునడచి
పరమాత్మయాకలి బాగుగమాన్ని
తరువాత యాగుదసానమ్మునందు
గణపతిక్షుద్బాధ క్రమమొప్పుగాను
అణచగనచ్చును ననుదినమందు
వరుసగా తానిరువదియొక్కవేయి
పరగనార్పూరుల పర్యాయములుగ
యేడుచక్రమ్ముల కేడు దేవతల
కాడుచునొకలి నట్టెచల్లార్చు
యీవిశేషములెల్ల నెఱుంగంగనున్న
జీవబ్రహ్మైకమ్ము చే దెలియుండు.

ప్రాణాయామోపదేశము.

చెలువై ననొకచిన్న చీకటిగదని
 సలలితంబైన కృష్ణాజనముంచి
 అమరంగనొకపీఠ మద్దానివైచి
 ప్రమదతకూర్చుండ వలయునంతటను
 పరిశుద్ధపాత్రలో పరిశుద్ధజలము
 కరమనురక్తితో గైకొనివచ్చి
 గుటకలుమూడింటి గోలి నేత్రముల
 పటుమతిమూయగా వలయునంతటను
 కుడియెడమలను ముక్కులను వ్రేళ్ళుంచి
 యెడమముక్కునుమూసి యెంతేనినంత
 కుడిశ్వాససంచిలో కూడియున్నట్టి
 జడిమమా లోపాత్ర శ్వాసనువిడిచి
 మరలనోమనునట్టి మంత్రంబుమదిని
 సరిగదలంచుచు శ్వాసలోజేర్చి
 కుడిశ్వాససంచిలో కూర్చగాదగిన
 పొడుగున అంగుళముల రెంటికయిన
 శ్వాసనుపీల్చుచు సరగనిల్చుచును
 భాసురలీల యభ్యాసమ్ముజేయ
 తదుపరియాశ్వాస తగమింగవలయు
 వదలతగదుమింగు శ్వాసను సుంత
 ఇటులమింగినమీద ఇర్వదియైదు

పటుమతి లెక్కించు వరకునునిల్చి
 కుడిమూసియెడమ ముక్కున శ్వాస నెల్ల
 విడువగావలెనట్లు వే నాలుగంగు
 శ్శము'లో'మనియెడి మంత్రమ్మునుదలచి
 క్రమముగా కుడిముక్కు రంధ్రమ్ము తెఱచి
 యెడమముక్కునుమూసి యెలమిపై రీతి
 విడువంగవలయు నివ్విధముగా శ్వాస
 త్వరితమ్ము నణగెడు వరకుగావించి
 భరముగనిద్దాని వాటించియుంట
 కలిగినశ్రమయెల్ల క్రచ్చఱపోవ
 తలపేమిలేకుండ తగనైదునిమిష
 ములుకూరుచుండుట ముఖ్యమైయుండు
 అలపెల్లదీటును అట్లున్నయెడల
 యారీతికూర్చున్న యిట్టివేళల నె
 సారవిహీనవశా సంసారవిషయ
 ములుదోచుచుండిన ముక్కులోనికిని
 అలశ్వాసపీల్చెడి నపుడు "సో" అనుచు
 వరమంత్రముజపించి శ్వాసబయటకు
 మఱిబాయ "హ" మ్మును మంత్రమ్ముదలచి
 ఐదునిమేషమ్ము లరయసోహమ్ము
 మోదమ్మునజపించ బుద్ధినిల్చునుగ
 యిక్కరణానితాము నెడమయుకుడియు
 ముక్కులవడి శ్వాసమునుబీల్చవచ్చు
 తరువాతనాసికాద్వయమునపీల్చు

వరుసనువివరింతు బాగుగా వినుడి
 మూడుగుక్కులసీరమునుత్రాగి నోరు
 నోడక నేత్రంబు లొగిమూయవలయు
 యెడదలోశాంతమ్ము నినుమడింపంగ
 కుడియును నెడమ ముక్కులమీద వేళ్ళు
 నిడియును ముక్కుల నెడమంబుమూసి
 కుడిముక్కు తెఱచియు కుక్షిలోనున్న
 నాలుగంగుళముల నలిశ్వాసవిడిచి
 వీలుగాకుడిముక్కు వేగంబుమూసి
 ఎడమముక్కు దేరచి యెలమితోశ్వాస
 విడువంగవలయును వీరసర్వమును
 యీరీతిశ్వాసను యింపుతోడుతను
 మారిచిమారిచి, మరినాలుగంగు
 శములశ్వాసయెపట్టు లాగుగామదికి
 ప్రమదమ్ముగనుతోచు పట్టులందునను
 కుడిముక్కులోగుండ కుక్షిలోనికిసి
 వడిమింగవలయును వై భవంబునను
 ఇటులమింగినమీద నింక నేమైన
 యెట్లులై నపట్టునో యే మొకోయనుచు
 అరయంగుళంబాది అయినంతశ్వాస
 ఉరుశక్తిమింగగా నొప్పునుగాదె
 యీమాదిరినిమింగి యెంతేనిపూన్ని
 భూమధ్యకొకసంఖ్య పొల్పుగానుంచి
 యిరువదియైదును నెంచెడిదాక

వరమనోదృష్టిచే భళిగాంచవలయు
అపుడుకూడనుశ్వాస నటుపీల్చు వేశ
నిపుణతకుడిముక్కు నెఱిమూసియుంచి
యెడమముక్కునుశ్వాస నెంతేనిపీల్చు
బడుచునోమనుమంత్ర పఠనమ్ముచేయ
వలయుపాణానూమ భంగియుదెలియ
దలచినమీరలు తగుశ్రద్ధతోడ
యీవిశేషములెల్ల నెంతేనిదెల్పు
జీవబ్రహ్మైక్యమ్ము చే దెలియుండు.

గ్రంథకర్త తొలుదొల్త నాద శబ్దమును వినుట.

ఆదినివీరు యోగాభ్యాసమందు
సాదరంబుగతాము సల్పెడివేశ
నిత్యంబురాత్రిష్టు నిష్ఠలోనుండి
అత్యంతముగదాని నాచరింపగను
యూరీతిమాసంబు లెన్నియోగడువ
ఆరేయినర్థంబు నొనర్చివేశ
కుడిచెవియందున గొప్పగాధ్వనియు
వడిగానువినుపింప భావమ్మునందు

అబ్బురంబందుచు నరయ నెప్పుడును
 యిభ్యంగినాదమ్ము నెప్పుడువినను
 అనుచునేత్రమ్ముల నప్పుడుతెఱచి
 కనుగొని పురుగేది గానియిచ్చటను
 అరచుచున్నదియంచు నచ్చోటవెదుక
 కరమనురక్తిని గైకొనిదీప
 మంతయువెదకిన నచ్చటనేమి
 సుంతైన తనకప్పు చూడగాబడమి
 గదివీడిబయటకు గ్రచ్చటవచ్చి
 అదియేమొకనుడంచు అన్యులబిలువ
 వారువచ్చియుగది బాగుగావెదకి
 ఆ రావమొనరించు నట్టిదాపురుగు
 నచ్చోట గానమి యచ్చెరువంది
 చెచ్చేరతమయిండ్లు చేరినయంత
 మనస్వామివారలు మానసమ్మునను
 ఘనముగా యోజించె కనిపెట్టదాని
 పెరచోటకేగ తద్విధముగా రవము
 తరచుగావినవచ్చె తగమంజుళముగ
 అందుచేసంతోష మతిశయింపగను
 నెందేనివిందుమే యీలోకమందు
 అనుచుమెచ్చుచు మిత్తు లందఱబిలుచి
 వినవచ్చునేమీకు వినుడుతధ్వనియు
 అనుచుపల్కినవార లైదునిమిషము
 లనువుగాగమనించ ఆవంతయేని

ఆరవమ్మునుతాము నాలించలేమి
 ఔరయంచునువార లమ్భతమంది
 సదనమ్ములకునేగ స్వామివారలును
 అదిగ్రహింపగలేక అటులెయోగంబు
 క్రమముగావృద్ధిని గావించుచుండ
 అమితమ్ముగా నాద మశిశయింపగను
 కుడియెడమచెవుల కొన్ని శబ్దములు
 విడువకనిత్యంబు వినబడుచుండ
 యీప్రణవపునాద మెలమిగ్రహించి
 అప్రమేయంబిది అవ్యయంబనుచు
 అత్యంతసంతోష మాత్మలోనంది
 నిత్యంబుమనసుదీనను లయింపగను
 గావించి ఆనాద గరిమంబునందు
 వేదిధనాదముల్ వినబడుచుండె
 ఆనాగమునగల్గు ఆనందమిందు
 పూనివర్ణింపగా బోలదావంత
 రేయివేళలను పండ్రెండుగంటలకు
 శాయకయీధ్వని ప్రభవించినంత
 గంటలురెండ్రు గడచునందాక
 ఘంటమోగినరీతి ఘననాదముండు
 సంతటమాయమై అన్యనాదములు
 వింతగానెంతేని విన్పించుచుండు
 అనుదినమ్మునరాత్రి యానాద మెలమి

వినవచ్చునేగాని వినరాదుపగలు
 వినవచ్చిననుసుంత వినిపించుగాని
 ఘనముగా వినరాదు గావునమీరు
 యీవిశేషములెల్ల యెఱుగంగనున్న
 జీవ బ్రహ్మైక్యమ్ము చే దెలియుండు
 కష్టమంచునుదలంపకయె యోగమ్ము
 నిష్ఠతోగావింప నేర్చినంగాని
 యీనాదమహిమమ్ము నెఱుగంగవచ్చు
 లేనిదేఫలమెన్న లేనెలేదరయ
 పరమాత్మతన సమీపమ్ముకుజేరు
 తగుణమ్మునతోలి నిద్దానినిపంపు
 యీవిశేషములెల్ల యెఱుగంగనున్న
 జీవబ్రహ్మైక్యమ్ముచే దెలియుండు.

శ్రీరంగనాథుని రహస్యార్థము.

శ్రీరంగమనుదివ్య తేత్రమ్మునందు
 శ్రీరంగనాథుడౌ శ్రీరమేశుండు
 ఐదువాయువులనే ఐదుశిరముల
 దా దర్శికరముగ అమరించి దాని
 పొగరు సర్వమ్మును పొలియింపజేసి
 తగళాంతము వహించి దానిశిరముల

బాగై నశయ్యగా వరలంగజేసి
 యోగనిద్రను పోపు చున్నాడుగనుడు
 అదియెశ్రీరంగపు అంతరార్థమ్ము ✓
 ఇదియెగాకుండను నీదేవళమున
 కంతరార్థముకద్దు అద్దానివినుడు
 యెంతేని ముఖ్యార్థ మిందుఁబోనిమిడె
 ఔరమూలాధార న్వాఙ్విప్లయ మణి
 పూరకనాహత ములునువిశుద్ధ
 మంతయాజ్ఞేయమ్ము లారుచక్రములు
 అంతటదేహమ్ము నందున యుంట
 శ్రీరంగముననున్న శేముషీధనులు
 ఆరుచక్రమ్ములే యారు ప్రహరులు
 కరణికట్టించిరి ఘనయోజతోడ
 మరియునహస్సార మనునప్తచక్ర
 మరయగా మనలోనె ఆలరుచుండునుగ
 వరలగా నదియెన్న బ్రహ్మకపాల
 మద్దానిలోపల యలపరమాత్మ
 తద్దయునిల్చియు తగవెల్లుచుండు
 దీనినిప్రజలకు తెల్పుటకొరకు
 మానుగప్రహరీలు మరియేడునుండ
 అలనప్తప్రహరీని అంచితమగుచు
 అలరుమూలస్థాన మందుశ్రీరంగ
 నాథుండు నిల్చియున్నాడగయంచు
 బోధింపనల్పిరి పూర్వీకులటుల

ఇటులశ్రీరంగమం దెలమితోడుతను
 పటుగతి శేషాహిపై శయనించి
 శ్రీరంగనాథుండు చెప్పునుప్రజకు
 నీరీతియంచని యెంచుడుమదుల
 నరులారశ్రీరంగ నాథుండనేను
 వర శేషశాయి నై వరలితిననుచు
 కాదెనన్నిట్టుల కాంచవచ్చెదరు
 నాదేశమందు నున్నట్టియాయైదు
 ప్రాణవాయువులకు బలిసేయున్నట్టి
 పోణిమి నెంతయు పూర్తిగజంప
 అనయంబువానితో ననున ర్తియైన
 మనసనెవాయువు మ్రిందుచుండెడిని
 ఆమాడ్కిగా వాయు వాంశతగన్న
 యీమనసుపోగరు యెపుడుచచ్చెడినో
 అపుడెయోగ సుషుప్తి నందంగవచ్చు
 విపులమకాభావంబు విశేషమృజేయ
 భౌరయంచునున్నట్లు ఆదిశేషుపయి
 శ్రీరంగనాథుండు చెలగిపరుండె
 పంచప్రాణములందు ప్రాణవాయువయె
 అంచితంబుగముఖ్య మైనందువలన
 ఆవాయువునె శేషు సంతరశిరము
 గావించి రెండుప్రక్కలయందు తక్కు
 వాయువుల్ శిరముల నై ఖరిజేసి
 బాయక విపులమకా పాపాణరూపు

నారాయణు సాభియందు బ్రహ్మదేవు డుద్భవించుట. 55

గావించిరేకాని గాలించిచూడ
యీవసుధశిరములే నుండునట్టి
భుజగంబు లెచ్చోట బుట్టంగభోవు
నిజమురహస్యంబు నేనిట్లుదెల్పు
తెలిపిరిపెద్దలు దేవురూపములు
పలువిధమ్ములనుంట నాపాణముగను
జేసిదేవాస్థాన సీమలయందు
వాసిగనుప్రతిష్ఠ వాటించినారు
ఒకవిగ్రహమ్మున కొక్కరూపముకు
నొకయంతరార్థమ్ము నుండియుండునుగ
అందులోకొన్నింటి యంతరార్థములు
సొందుగా నెరుగంగ బుద్ధిలోయున్న
బాగుగానల జీవబ్రహ్మైక్యరాజ
యోగసారామృత మొక్కింతగనుడు.

శ్రీమన్నారాయణమూర్తి నాభియందు
బ్రహ్మదేవు డుద్భవించుట.

జీవియేదై నను క్షితిపై న జన్మ
నావిర్భవందంగ నరయంగమనసె
కారణమైయొప్పు గాదె తలంప

యేరై న మనసను యీతలంపులను
 గరిమనునాశమ్ము గావింపనేర్చు
 అరచేతమోక్షమ్ము నందునుమ్ముతడు
 తలపులుజన్మించు తావుతా నెరిగి
 తలపులుజన్మించు దారిలేకుండ
 గావింపజాలు ప్రజ్ఞాశాలియైన
 భావించనాతడే బ్రహ్మణ్యుడరయ
 కాన తలంపులు కలుగనుంకించ
 వానిని తొలుతనే వారింపవలయు
 తలపులుప్రభవించు తావదెందనిన
 నలినాసనుండెందు ననుబుట్టినాడొ
 నచ్చోటనేపుట్టు నన్నికోరికలు
 ఇచ్చలో నీయూహ లేలపుట్టెడినొ
 అద్దానిగల రహస్యార్థమ్ము లిపుడు
 తద్దయు వివరింతు తగమీరువినుడు
 ప్రళయాంతమునను ప్రపంచమ్మునృప్తి
 నలుపగా పరమేష్టి జాణయకాననుచు
 ఆదినారాయణు డాతనిదలచ
 ప్రాకృతర్థవించె నారాయణువాభీ
 నారాయణునినిజ నాభియందునను
 సారసాసనుడెట్లు జన్మించినదియు
 బాగుగ శ్రీ జీవబ్రహ్మైక్య రాజ
 యోగసారామృత మొప్పుగగనుడి
 ఏడువందల డెబ్బది యేడవపుటను

మనస్సునకు (అలలను) దృష్టాంతముగా చూపుట 51

కోడికరించియు కూర్చియుండెనుగ
కానమానవులకు కల్గుతలంపుల
కానాభియే మూలమని తెలియుండు
సృష్టినిసేయంగ శ్రీధరుండట్లు
సృష్టనుపిలువంగ సత్వరమ్ముగను
హరినాభిజన్మించి నట్టివిశేష
మెరిసింపగుడులందు నీరీతిగానె
మనపూర్వలై నట్టి మహనీయులెల్ల
ఘనవిగ్రహములట్లు గావించిరొగిని
యీవిశేషంబెల్ల నెరుగంగనున్న
జీవ బ్రహ్మైక్యమ్ము చే దెలియుండు.

తలంపులనెడి మనస్సునకు కెరటమచుల.
(అలలను) దృష్టాంతముగా
చూపుట.

వాయుసహాయమ్ము వలనయాయగ్ని
యేయేవిధముజ్వాల నెనగంగగలదొ
ఆరీతినేశ్వాస మనెడు వాయువున
కోరికలనియెడి గొప్పైనమనసు
పుట్టియు నా తలంపులనెడి మనసు

వట్టిపోవునుశ్వాస వాయువుంగలసి
 మనసుయు శ్వాసయు మరిబాయకుండ
 అనయమ్మువర్తించు నద్దానివలన
 మనసునిల్చినదేని మరుక్షణమ్మున నె
 గొనకొనిశ్వాసయుం గూడయాడదుగ
 మనసుస్వభావమ్ము మరియేమియనగ
 అనయము తలుపుల నందుచుండుటయె
 అట్టిదౌమానసం బభియందునను
 బుట్టెడియలలతో పోల్చియీక్రింద
 దృష్టాంతముగమేము తెలియపల్కెదము
 స్పష్టమానద్దాన సర్వమ్ముతమకు
 అనఘ. సంద్రపురీతి నదియెట్టిదనగ
 వినుమయ్యవాయువు వీవనియపుడు
 కొలనిలో జలమెట్లు కొంచెమేనియును
 చలియింపదోయట్లే సంద్రమ్ముగూడ
 చలనమ్మునందదు సత్యమిమాట
 నిలచియుండగనై న నీరధియందు
 సతము తరంగముల్ జనియించివేగ
 పఠితమాచుండు ప్రతినిమేషమున
 ఈరితినుండుట కే మిహేతువన
 వారిధిగొండలు వనభూజములును
 ఏగృహాదులుగాని యేమియులేక
 బాగుగ నెచ్చోట పరికించిగనిన
 నొకయడ్డులేకుంట నుదధిపై సతము

అకలంక మైయొప్పి ఆనందమగుచు
 వీచుచుండునుగాలి విపులమ్ముగాను
 వీచికలంతట వేనవేలుగను
 కదలకుండెడునబ్బి గాలితాకునను
 నుదయించి పైపైకి యుబుకుచునుండు
 అటులనుండెడునట్టి అలలయందునను
 చిటిచిటిబుడగలు చిన్నితుంపరలు
 నురగలుమొదలుగా నుశ్చించుచును
 త్వరితమ్ముగా నవి తరగలయందు
 మరలలీనంబాచు మటుమాయమందు
 తరగలు లీనమా తగవారియందు
 కదలకుండినయట్టి కడలియోరీతి
 కదలియు నలలుగా గాలిచేళేచి
 బుడగలు తుంపరల్ బుగ్గలు పెక్కు
 పొడమెనో యారీతి పోల్చిచూడంగ
 మొదలుబొడ్డునపుట్టి ముక్కుద్వారముల
 వదలక వచ్చుచు శ్వాసయన్ గాలి
 సరగునబయటికి జనుడెంచి వెంట
 హరియించుశ్వాసయు సరయనొక్కొకటి
 జడధియందు తరంగ జాలమ్ములోన
 బుడగలు తుంపరల్ బుగ్గలుపుట్టి
 జాలమించుకలేక క్షణములోపలనే
 లీలగా అలలలో లీనమైనట్లు
 శ్వాసయు బయటికి జనుడెంచునపుడు

బైసిమాలినయట్టి భావముల్చాల
 నాభిప్రదేశమునను శ్వాసతోడ
 ప్రాభవంబందియు బయలుకువచ్చి
 గణియింప తృటిమాత్ర కాలముండకయె
 క్షణములోపల వినాశనమునుబొందు
 మారుతరూపియై మసలుమానసము
 వారకబంధించు పద్ధతివినుడు
 ఒక్కవల్లీకమ్ము నుండి సర్పమ్ము
 చక్కగాబయటకు జనుదెంచుతరిని
 అచ్చోట నెవరేని ఆగియుండినను
 వచ్చినమనుజుని వైఖరియెల్ల
 కలుగులోపలనుండి కడునేర్పుతోడ
 తలను నిక్కించియు తాఁ బరీక్షించు
 నాగమ్ములకుచెవుల్ నయనయుగ్మమ్ము
 బాగుగానేకమై వరలుచునుండు
 పురుషునిసర్పమ్ము పుట్టదాపునను
 అరసినవెంటనే అరుగులోపలికి
 మఱికొంత వేశకు మరలనచ్చియును
 పురుషుడుండినయేని పుట్టలోజొచ్చు
 పురుషుడులేకున్న భుజగమందుండి
 త్వరితమ్ముగాతాను బైటకుజనును
 ఆవిధమ్ముగమీర లాత్మలోపలను
 భావింపు డీనాభి వల్లీకమనియు
 శ్వాసదలంపుడీ సర్పమ్ముటంచు

భాసుర జీవుండు భావించిచూడ
మానసం బేయంచు మరువకయెపుడు
జ్ఞానవంతులరయు జగతిలోపలను
తక్కినవిషయముల్ తగుశ్రీగ్రంథోడ
గ్రక్కున రాజయోగంపు సారమను
పొత్తమామూలమ్ము పొందుగాచూచి
చిత్తమ్ములోత్పత్తి చెందుడీబుధులు.

మనస్స నెడి మర్కటముయొక్క రహస్యార్థము.

మానుపై కెక్కిన మర్కటంబెట్లు
ఆనందమునశాఖ లందెల్ల నెగిరి
పలుగంతులనువైచు భావమ్ముగలదొ
తలచుంగనాలీల దైవమ్ముకూడ
తనువటంచనియెడి ధాత్రీజమందు
మనమనుకోతిని మసలంగజేసె
మానసంబనునట్టి మర్కటంబందు
తానొనర్చెడి పనుల్ తగవివరింతు
మానసంబనియెడు మర్కటమెన్న
ఆనందమునుబొంది యాత్మీయసత్తిని

ముద్దుమాటలచేత మోదముంగూర్చి
 హద్దుమీరిచరించు నాక్షణమందె
 పద్దుకురానట్టి పల్కులుపల్కి
 గద్దించుమరియును కౌర్యంబుబూని
 పుత్రులమీదను పుత్రీకలందు
 పౌత్రులమిత్రుల బందుగులందు
 ఒకశాఖనుండి వేఱొక శాఖపైకి
 ఒకనిమేషంబేని యూరకుండకయె
 చపలత సతతమ్ము చరించునట్టి
 కపిరీతి హృదయమ్ము కడుచంచలతను
 క్షణముప్రేమించియు క్షణముకోపించు
 గనలేదునిలుకడ గడియసేపైన
 వ్యవహారముల న్యాయవ్యాపారములను
 అహోకనమొనర్చు నానక్తితోడ
 ధనధాన్యములయందు తనభూములందు
 ఘనవాహనములందు కాంతలయందు
 నాగవాసములందు నాట్యములందు
 రాగమ్ములం దనురాగమ్మునంది
 తృటికాలమేనియు స్థిరబుద్ధితేక
 తటుకునను విషయాంతరమున కరిగి
 అలసటయనియైన నాత్మనెంచకయె
 కలలురాని సుషుప్తి కాలమ్ముతప్ప
 సర్వకాలములందు చపలతదాల్చి
 పర్రిడుమనమను వానరమెపుడు

అటులపర్విడుచున్న యట్టిమనంబు
ఘటయింపగావలె కదలకుండగను
అటులొనర్చితమేని యాత్మయందునను
తటుకునలీనమా తద్దయుమనము
ప్రకటిత శ్రీజివబ్రహ్మైక్యమందు
సుకరమ్ముగా దీని శోధింపవచ్చు.

శ్వాస హంసమంత్రమును
జపముచేయుట.

నకలజీవులలోన సర్వకాలముల
ప్రకటితమానట్టి శ్వాస వాయువును
అవనిపండితులెల్ల హంసయన్నేర
ప్రవిమలబుద్ధితో పల్కుచుండెదరు
నీలమేఘముబోలు నెమ్మనిచోయ
నాలుగుభుజములు నళిననేత్రములు
ధరియించివచ్చిన దైత్యారియైన
మురువుగ నాలుగు భుజములతోడ
ధవళిమనోప్పారు తనుకాంతితోడ
శివుడవతారమ్ము జేకొన్నయేని
తానుశరీరమ్ము దాల్చియుండుటను

మానక నాసికా మార్గమ్మునందు
 మును తెల్పియున్నట్టి ముఖ్యమా “హంస”
 కనవచ్చునయ్యవి కల్లకయున్న
 ఆతండుహరుడైన హరియైన నేమి
 ప్రేతభావముతోడ వీక్షింతురతని
 ఈహంసయేనుమ్మి యిల గణనాథు
 డీహంసయేనుమ్మి యెరుగవిష్ణువును
 యీహంసరూపుడే యెన్నగా శివుడు
 యీహంసరూపుడే నెంచగా నాత్మ
 మరియునీతడెచూవె మనుజులకెల్ల
 గురువుగావ ర్తిల్లు కూర్పజ్ఞానమ్ము
 సకలజంతువులందు చరియించునితడు
 అకలంకమానట్టి యాత్మరూపమున
 స్వప్రకాశుండును సాక్షిభూతుండు
 సుప్రభావుండునౌ జ్యోతియీతండ
 ఈవిశేషము లెల్ల నెఱుగ నెంచినను
 జీవబ్రహ్మైక్యమ్ముచే డెలియుండు.

దేవాలయముయొక్క రహస్యార్థము.

లోకమ్మున జనలోకమ్మునం ద
 నేకుల కనునూత్ర మిశ్వరభక్తి
 యనునదియే లేక యనవరతమ్ము
 ఘనభవాద్భినిమ్మున్ కాలమ్ముపుచ్చి
 యీషణత్రయముల సీమలాడుచును
 వేషభాషలయం దె వేషకజ్ఞాసి
 అర్థార్థులై జీవ మారడిజేసి
 వ్యర్థమాచేండిరి పామరజనులు
 అట్టివారలుముక్తి నందెడుకొఱకు
 కట్టిరిపూర్వికుల్ కడుదేవళముల
 శివకేశవాదుల తా జేజేల కల్ల
 వివిధరీతులతోడ విపులమాభక్తి
 దేవళమ్మునకేగు స్త్రీపురుషాళి
 దైవమ్ముకల్పింప తగుభక్తితోడ
 నారికేశఫలమ్ము నయమొప్పగాను
 హారతికర్పర మర్చకునకిడ
 నారికేశఫలమ్ము నై వేద్యమొసగి
 హారతివెలిగించు; ఫలముతటను
 చేతులుజోడించి చేతమ్ములలర
 వ్రీతినీగతివారు వేడుకొందురుగ

“పుత్రసంతతిలేక పొగులుచున్నాడ
 పాతుగడీతండని పాలించినన్ను
 సంతానమునొసంగ జాలితివేని
 సంతోషముననీకు స్వరకిరీట
 మును తెచ్చియర్పింతు భూరికృపాళు”
 వనియొక్కడార్తుడై యాత్మభజించు
 వేరొక్కఁడొందఱు వేడెదరిటుల

“సారసాశీల్యయా సత్కన్యనొండు
 సౌందర్యవతిదెచ్చి సల్పుపెండిలిని
 అందమాపాదుకల్ అయ్య! నీకిత్తు
 నేను బియ్యేప్యాసు నీయేటనైన
 మానకయరమున మణులతోగూర్చి
 హార మొక్కటినీకు అర్పింపగలను
 వాచకనాభర్త వ్యాధియుంబోవ
 నాకుగల్గినయట్టి నగలెల్ల స్వామి!
 నీకుముడుపునిత్తు నిక్కమిమాట
 ఆనియిట్లువారెల్ల రాయీశుజ్ఞోచి
 వినతులై వరముల వేడుచుండెదరు
 ఆరాతివిగ్రహం బైన ఈశ్వరుడు
 వారలతోనిట్లు పల్కునువినుడు
 “మానవోత్తములార మనుపగా మిమ్ము
 నేనిందునిలచితి నిక్కమిమాట
 కానిమీరలునన్ను కాంక్షింపదగిన
 జ్ఞానమ్మునడుగక స్వల్పమైనదియు

అనతికాలమునంద యంతరించునది
 ఘనమైనదనుభ్రాంతి కాంక్షింతురకట
 మొరలుహస్తముల్ మేళవించియును
 కోరెడికోరెక్కలో గూఢార్థమిపుడు
 తెలియజెప్పెదమీకు తేటగాననుచు
 పలుకంగదొడగెను భగవానుడిటుల
 “కరములరెంటిని కలుపుభావమ్ము
 యెరుగుదు రేమీర లేమియంచనిన
 జీవాత్మపరమాత్మ జేర్చుమంచ నెడి
 భావమ్ముజ్ఞోపుట బాహువుల్ గూర్చు;
 అరనిమేషములోన వ్యర్థమ్ముజెందు
 వరములుకోరిన ఫలితమేముండు?
 మీరుకోరినవాని మించువరమ్ము
 లారయమీకిత్తు” ననుచు శ్రీపార్థ
 సారథిపైరుమాళ్ళు సత్కృపపల్కు
 తీసునువివరింతు తేట తెల్లముగ
 “ఇదిగో! కనుండు నా యెడమహస్తమ్ము
 వదలక నా వామపాదమ్ముజ్ఞోపు
 కనుక మీదృష్టిని కథలంగనిక
 మునుకొని మత్పందాబురుహమ్ములందె
 అనయమువీక్షించు చవ్వానిమఱచి
 మనమునూరకయుంచు మార్గమ్మునన్ని
 యేతలంపులులేక యెల్లవేళలను
 ఆతతాభ్యాసమ్ము నాచరించండి

పార్థసారథియను ప్రఖ్యాతిగలిగి
 వర్ణిల్లువేల్పునై వదలక సతము
 యోగసమాధిలో నుండియోజంప
 వాగతీతానంద వార్ధిలో మునిగి
 నిలచియుంటినియిట్లు నిలచిననన్ను
 తిలకించవచ్చెడి స్త్రీపురుషాలి
 కేనుశిలారూప వృత్తితోనుంట
 నానోటపల్కుట నయముగాకుంట
 నాకుడిహస్త సంజ్ఞనుమీకుఁజూపి
 వాకోందునంచని వాక్రచ్చేనిటుల
 “ఏనుశిలారూప మెట్లందినానొ
 బూనికమీమనమ్ముల నట్లెళిలగ
 గావింపవలయును గావెంటు రేని
 జీవస్వరూపులై చెలువొందుమిమ్ము
 నాలోననై కృ మొనర్చుకోనేర్తు
 నాలోననై కృమై నందుకు మిగుల
 సంతోషముననోట శంఖంబునునిచి
 వింతగాఘ్రారింతు విను” డంచు తెల్పు
 యీవిధమ్మును మన కెఱుగంగజేయ
 గా వాంఛ స్వామివిగ్రహమును పూర్వ
 లోకహస్తమునశంఖ మొకహస్తమందు
 ప్రకటితమ్ముగను చక్రమ్ముఘటించి
 సృష్టించియుండిరి చిత్తమందెంచే
 స్పష్టమాబాగుగ భావమ్ములెల్ల

పరమాత్మయొక్క పరమశివుండు
 ధరపై నవతరించి తనహస్తమునను
 అలఘమరుకమును హరిణమ్ముదాల్చి
 తెలిపినయర్థమ్ము తేటతెల్లముగ
 బాగుగ శ్రీజీవబ్రహ్మైక్యరాజ
 యోగసారమ్మున నొప్పుగా నైదు
 వందల డెబ్బదినాల్గవపుట పరింప
 సం దేహమునుదీరు సత్యమ్ముగాను
 మరియొక్కతూరి యాపరమాత్మతాను
 నరయంగ వేలుపై నటరాజుగాగ
 భువించిదంబరమన్న పుణ్యభూస్థలిని
 నవతరించురహస్య మైదునూర్ల నెను
 బది యారవపుటను పతియింతురేని
 విదితమామనసుకు విశదమ్ముగాను
 అవలనాతడె శంకరాచార్యుడగుచు
 నవతరించినరహస్యార్థమ్మునాడు
 వంగలనలుబది పయి నెన్నిదిపుట
 పొందుగ సర్వమ్ము బోధింపబడియె
 ఆపరమాత్మ మహావిష్ణువగుచు
 ప్రాపుగా శేషుని పై బవ్వళించి
 అవతరించిన రహస్యార్థమ్ము నెల్ల
 ప్రవిమల నెనిమిదివందల యేబ
 వారవపుటగాంచి యుండుపరింప
 వారయగాచ్చు నంచితమ్ముగను

మరియొక్కతూరి యా పరమాత్మతాను
 అరయవిష్ణువుగాగ నవతరించియును
 తననాభితలమున ధాతజన్మింప
 గనుజేసియుండిన క్రమమునెన్నిదియు
 వందలయఱువది పయినాల్గవపుట
 యందగాంచగనొను; యా పరమాత్మ
 ధరణిపై విష్ణావతారంబుగాంచి
 కరచతుష్టయమును గన్పింపజేయు
 ననఘమా యా రహస్యార్థమ్ము సర్వ
 మును తొమ్మిదినుర్ల మూడవపుటను
 కనిపరించినతేటగా తోచుమీకు
 మనుజులెల్లగునిట్టి మహితార్థములను
 తెలిసివర్తించ యీ తీగుగానెన్న
 శిల్లలవిగ్రహముల జేయించె పూర్వ
 లీవిశేషములెల్ల నెఱుగంగదలప
 జీవబ్రహ్మైక్యమ్ముచే దెలియుండు.

బంధమోక్షములకు మనస్సే కారణము.

ఇలలోనమానవు లెల్లరిమనసు
పలుదైత్యులుగాగ వర్తించుచుండు
పరిశుద్ధవంతమై వరలుకొందరికి
పరిశుద్ధహీనమై బరగుకొందరికి
తేజమేనిఫలమ్ము లేకుండునట్టి
ఆశలెల్లనువీడి ఆత్మస్వరూప
మందులయమ్ము జేయగజాలుమనసు
నందురుపరిశుద్ధ మైనట్టిదనుచు
ధనధాన్యములపుత్ర దార్కాదులందు
అనుపమవస్తు వాహనములయందు
మదినిగనుల్కొల్పి మమకారమాని
అదినాదియినాది యనుచోబంధముల
చిక్కిదుఃఖమ్ముల చేతనిత్యమ్ము
సుక్కునెడ నపరిశుద్ధమైనట్టి
మనసనియందు రీ మనసునుగూర్చి
వినుడింకవివరింతు విశదమ్ముగాగ
కనకమొక్కటియయ్య కంకణమనుచు
ఘనకిరీటమని మకరకుండలమని
నానావిధమ్ముల నామరూపముల
బూనెనోయటులె యీభూమిమానవుల

మనము నానావిధమార్గమ్ములందు
 చేనికోర్కెలన్నియో సతమువాంచి
 అనుభవింపగ నెంచు నద్దానతిరిగి
 జననముల్ మరణముల్ చాలక లెడిని
 వారలుమనసులొ వాంచిచేనటుల
 ధారుణిజన్మించు తథ్యమ్ముగాను
 చరరూపకంబగు సంసారమ నెడి
 తరువుకుబీజమై తగుమానసంబు;
 పాపపుణ్యమ్ముల వగుసనందందు
 ప్రాప్తుగా సర్వదా ప్రభవించేమనసు
 మనసుకు వేరుగా మనకుశత్రువులు
 కనుగొన లేరంచు కడునమ్ముకొనుడు
 పసితనంబనియు యశావనకాలమనియు
 ముశలితనంబను మూడవస్థలను
 అనుభవించకజన్మ లమితమ్ముగాంచి
 మనుజులదుఃఖ నిమగ్నులజేయు
 మనమెకాలునిబాధ మ్రిందింపజేయు
 మనమెతలంచేట మఱచేటజేయు
 మనమెజీవుడుకాగ మరియుజన్మించు
 మనమెఘటించును బంధమ్ములెన్నొ
 అలబుద్ధిచిత్త మహంకారములకు
 దలపమనంబె ప్రధానమైయొప్పు
 తగనత్వరాజస తామసములగు
 త్రిగుణమ్ములకుపాదు తెలియనీమనమె

అరయజాగ్రత్త స్వస్నావస్థలందు
 వెరవరియైనిల్చి విషయమ్ములందు
 తలపులుకల్పించి తన్మయత్వమున
 చలనమ్ముకల్గించే జాలుటీమనమె
 అష్టదిక్పాలుర కలరుదుగ్రలకును
 అష్టవసువుల కరయయామనమె
 కారణభూతమై గ్రాలునిక్కముగ
 సారమసార విచారణజేసి
 కొంతకాలము జ్ఞానకోవిదుజేయు
 కొంతకాలముచాల కుటిలునిజేయు
 మంచిదేయని చెడ్డమార్గమేయని గ్ర
 హించకేవాంఛించు నెల్లకామ్యములు
 దానిచేపనిలేక తద్దయందిరుగు
 శ్వానమట్టులనదా చరియించుచుండు
 క్షణములో త్రిజగముల్ చరియింపనేర్చు
 ననుమాత్రమైనతా నాయాసపడకె
 మనమిటుల్ చరియింప మనుజులకెల్ల
 జననమ్ముమరణమ్ము సంభవిం చెడిని
 శారీరమనుగుట సర్వదాయుండు
 ఆరయజీవాత్మ యనునట్టిచిలుక
 అందులోశయనించి యన్ని శాస్త్రములు
 నందరికినిదెల్పు నత్యద్భుతముగ
 తనజన్మకేదియో తగిన హేతువును
 గనుగొనశక్తిని గాంచేనిమనసు

మరియొక్కపుట్టుకన్ పృథవింఁచేమరియు
 సరిగనుజీవాత్మ సాక్ష్యమియంగ
 చి త్తంబనుమనంబు చేకూడికొనియు
 క్రొత్తశరీరపు గూటిలోచేర
 మనసుజీవాత్మయు మారుతమందు
 చేనుచుండులీనమై చేక్కగాకనుడు
 మనసునుచి త్తంబు మరియుబుద్ధియును
 అనుపమాహంకృతి నంతఃకరణ చ
 తుష్టయంబనుచు బుధుల్ పల్కుచుందు
 స్పష్టమ్ముగావాని సందర్భములును
 వినుపింతుమిరిల్లు వినుడుశ్రద్ధగను
 మనసొకవస్తువున్ స్మరియింఁచేబుద్ధి
 అదిమంచి దదిచెడ్డ దనిచెప్పఁచుండు
 తద్గుపరిచి త్తంబు దానినిస్థిరత
 గానొనర్చును యహంకారమ్మునంత
 వానికర్మానుభవమ్ముగా కోప
 కలితుజేసియు నధోగతిపాలుజేయ
 కలుగునుజీవాత్మ కదలివేరొక్క
 తనువునకనువుగా తానుజన్మింఁచే
 గనుకనుమరణము గాంఁచేవారలను
 గనిశోకమందంగ కారణంబేమి
 మనమునసంతోష మగునైమిరు
 యివిశేషంబెల్ల నెఱుగంగనున్న
 జీవబ్రహ్మైక్యమ్ముచే దెలియుండు.

“సోహం” మంత్రముయొక్క రహస్యార్థము.

విషుశ్వాసయజ్ఞోపవీతమటంచే
 అడరనూలంచును హంసయటంచే
 పాదమటంచును పాణంబటంచే
 శోధింపగా బ్రహ్మసూత్రమటంచే
 ఊపిరియంచనుచుండు ధీమతులు
 యీ పేర్లనొప్పెడి యాశ్వాసనాభి
 తలమునజన్మించి తాముక్కురంధ్ర
 ములనుండి వెలికిని పోవుచోండునుగ
 బుడగలుతుంపరల్ బుగ్గలునీట
 పొడమివెంటనె రిత్తపోవునప్పగిది
 ఎందుకుకొఱగాని యిచ్చేలెన్నేని
పొందుగాశ్వాసలో పుట్టినశంఛం
 యీరీతికొఱగాని యిచ్చలేగాక
 సారమైముఖ్యావసరమైనవియును
 శ్వాసలోనేపుట్టు శ్వాసలోపలికె
 వాసిగా హంసోహ వాక్యంబుదలప
 ఆశ్వాసలో సోహ మనుమంత్రజపమ
 శాశ్వతమ్ముగజేయు సరిగదినమ్ము
 ఇరువదియొక్క వేయింటిమీద

అరయగ నారు నూర్లైశ్వాసలగును
 ప్రకటితశ్రీజీవబ్రహ్మైక్యమందు
 అకలంకముగజోచి యందునున్నట్టి
 సోహంబ నెడిమంత్రీసూక్ష్మముల్ రెండు
 నూహించి శ్వాసతో నొప్పుగా జేర్చి
 జపియించుచున్నచో సర్వదా మిగుల
 చపలతవెలుపల చరియించుమనసు
 మంత్రీమ్ముశ్వాసల మధ్యలోజిక్కి
 మాంత్రీకుచేతిలో శశియున్నరీతి
 విడివడిచరియింప వీలులేకుంట
 అడగిమగుగగు తనంతటతానె
 అనయమ్ము నెలులేని అష్టదిక్కులకు
 ఘనముగపర్వెత్త గల్గుమనంబు
 అలభిహ్మూహూత్రీమ్ము ననునట్టిచూలు
 వలననుశ్వాసచే బంధించినంత
 మనసటసోహమ్ము మంత్రీమ్ముజపము
 నొనరించు నెలులేని యొకకొంతసేపు
 తరువాత, నిద్రించు తరినిబాలుండు
 కరముననున్నట్టి కాయనువిడుచు
 పగిదినిసోహమ్ము మంత్రీమ్మువిడిచి
 తగసుఘ్నస్థివహించు తనువెలుంగకయె
 అదియెహంసోహ రహస్యార్థమరయ
 అదియెయగుశివోహ మనికూడయనగ
 అలశివోహమ్మన నర్థమేమనిన

అలిక నేత్రుడనేనె యైతినంచేనుట
 అనయమ్ముతాను శివోహంశివోహ
 మనుమాత్రమునె తాను యశానోశివుడు
 సోహంబనంగనే నగుదుబ్రహ్మను శి
 వోహంబనంగనే నగుదుశివుండ
 ననియెడినొకయర్థ మరయ్యారెండు
 ఘనముగాబోధించు గావునమీను
 ఈవిశేషార్థమ్ము లెఱుగంగనున్న
 జీవబ్రహ్మైక్యమ్ముచే దెలియుండు.

పరమశివుడు రాజునకు ఉపదేశించుట.

జగతిజనులకెల్ల జన్మజన్మముల
 నొగినొనరించు పుణ్యోదయమ్ము
 వలనయీశ్వరభక్తి ప్రభవించుదాన
 నిలుకడయాధ్యాన నిష్ఠయుకుమరు
 ఆనిష్ఠచేయొగ మబ్బునుదాన
 జ్ఞానమామోక్షంబు సంసిద్ధిగాంతు
 యీపై విధినిమోక్ష మెలమిగాంచంగ
 సోపానమునాల్గు జూపెట్టబడియె
 పుణ్యమ్ములనుభేదములు కూడ కల వ
 గణ్యమైవానిని కడుశ్రద్ధవినుచు

చలివేంద్రియు తటాక సత్రిముల్ నూతు
 లొలయకనిర్మితు రొకకొంతమంది
 దేవాలయముప్రతిష్ఠలు తీర్థ
 సేవలుకొందఱు సేయుచునుందు
 రిదిచేసియుంటిని యింకనుగూడ
 నదిచేయజాలెద ననుచువాకొనిన
 మరుసటిపుట్టువ మహనీయగతుల
 సిరిచిరాయువుకొంది చెల్వొందగలరు
 కానిదానిని కామ్యకర్మంబటందు
 దానిచేజన్మముల్ తరుచుగాగల్గి
 ఈశ్వరభక్తి జనింపగాబోదు
 శాశ్వతానంద మోక్షముగాంచబడదు
 పరమేశ్వరునిభక్తి ప్రభవించుటకును
 వరుసగశ్రీజీవబ్రహ్మైక్యరాజ
 యోగసారమ్మున నున్నసంగతుల
 బాగుగప్రకటింతు పరియింపుడీరు
 తానొనర్చెడిసుకృతపుకార్యములకు
 నానందదుఃఖంబు లందంగబోక
 యెట్టివాంఛయు వహింపగాబోక
 గట్టిగానిష్కార్య కర్మమండగుచు
 యీశ్వరప్రీతిగానే యొనరింప
 యీశ్వరభక్తితో నీపుణ్యమహిమ
 లీనమైయారీతి లేశలేశమ్ము
 జానుగారాబోవు జన్మజన్మముల

ఈశ్వరభక్తితా వృద్ధినిగని త
 దీశ్వరభక్తిపై యిచ్చనశించి
 తనుపరిమెట్టగు ధ్యానంపునిష్ఠ
 కుదిరియు నద్దాన కొంతకాలంబు
 నిష్కామ్యకర్మడై నిఖిలపుణ్యములు
 నిష్కళంకాత్మతో నిరతమ్ముజేయ
 ఆపుణ్యమహిమమ్ము నాధ్యాననిష్ఠ
 పాపుగ నభివృద్ధి బడయంగ జేసి
 ధ్యాననిష్ఠనుబుద్ధి తరలంగ జేసి
 దానిపై మెట్టయి దనరుయోగమ్ము
 నందున జేర్చియు నటునిల్చియుండి
 పొందుగా నిష్కామ్యబుద్ధితోడుతను
 పున్నెముల్ జేయ నాపుణ్యపుమహిమ
 తిన్నగాయోగ మందేబుద్ధిపండి
 అటుపయిమిగుల బ్రహ్మనందమొసగి
 పటుతరళక్రియా ప్రబలుజ్ఞానమును
 పొందుచున్నాడు మోక్షమానదియె
 సందేహమావంత జనదవహింప;
 యోగసంసిద్ధుడై యొప్పెడునట్టి
 యోగీంద్రునకు కర్మమున్న శేషించి
 అనుభవించుటకుగా నాకర్మఫలము
 జనియింపగావలె జగతిలోపలను
 ఇందుకుదృష్టాంత మీగ్రంథకర్త
 ముందుజెప్పువినుండు మోదమ్ముతోడ

మునుపొక పురుషుండు భువినిజన్మించి
 ఘనయోగసిద్ధిని గాంచియుండియును
 తనకర్మశేషమ్ము తరుగకయుంట
 అనుభవించుటకునై యాయోగదేహ
 మునువీడిరాజుగా బుట్టిపడేండ్లు
 జనులనుపాలించి జ్ఞానమీశ్వరుని
 వలననుబడసియు ప్రార్థముడుప
 వలసియుంటనుతాను వదలిదేహమ్ము
 పుట్టుకగాంచియు భూభర్తయింట
 పట్టాభిషేకుడై ప్రజలనందఱను
 తొమ్మిదిన్నరయేండ్లు గోషమ్ములేక
 నెమ్మదిపాలించె నేర్పుమీరగను
 భూపతి యుపదేశమునుపొందుతరి స
 మ్మిషించియార్నెలల్ మితిమాత్రముంట
 ఆక్షితీశ్వరు హృదయాబ్జమ్మునందు
 సాక్షిభూతుండొచ్చె చరియించునాత్మ
 కర్మానుసారియై కల్లుబుద్ధియను
 ధర్మమ్మురీతిగా ధాత్రీశునకును
 పలుకబోయెడురీతి భావజాలమ్ము
 పాలుపొందగా తాను పుట్టింపదొడగె
 “ఇంచుమించు బదేడు లేలితిభూమి
 యెంచిచూచినకొత్త యెఱుగరాదాయె
 చేసినపనులనే చేయుటలాయె
 వీనమ్ము సుఖమిందు వెదకినలేదు

శరమశేవుఁడు రాజునకు వ్రపదేశించుట.

“మనసునిల్పుమటన్న మాటయశానిజము
కొనరింతునటులింక నుత్సాహినగుచు”
అనియెంచి యాభూవుడక్షణమ్మున నె
కనుమోడ్చిమతి నిల్పికదలకనిల్చె
ప్రభునివై ఖరినెల్ల పరికించుచుండి
సభలోనసచివులు సామంతస్పృశులు
పూవురుసభ్యులు పండితవరులు
బలియింపకుండిరి శ్రద్ధతోడుతను
అస్పడుమధ్యాహ్నచోట నందరును
తప్పనిసరిగాగ తమగేహములకు
ఆకలిదప్పల కాగగాలేక
భూకాంతువిడనాడి పోయిరితుడకు
మరలవెంట నె రాజమండపమ్మునకు
పురిగల్గుప్రజలెల్ల పోయికన్గొనిరి
మానవనాథుని మాపగుడనుక
గానియాభూపతి కనువిప్పజాయె
ప్రాప్తపోవుటచేత పురివారలెల్ల
నిద్దురబాధచే నిలునగాలేక
తరలిపోయిరి చూనె తమగేహములకు
యెరుగ మీయద్భుతం బెన్నడంచనుచు
యెనిమిదిదివసంబు లీరీతిగాను
మనుజేశ్వరుడుచూచి మాటాడకుంట
సచివులుద్యోగులు స్వాంతమ్మునందు
రచియించుటెట్టు లీరాజ్యసాలనము

అనుకూలముగనాకు నతడుపదేశ
 మునునేయలేనిచో పొందునుశిక్ష”
 అచ్చోటలందుండు నట్టిపండితులు
 హెచ్చుగశిష్యుల నేలుదేశికులు
 విచ్చిలేఖలనంత వీక్షించితాము
 ఇచ్చునేరాజ్యార మేబుధుండైన
 వచ్చినచెడురీతి వానికిదయను
 యిచ్చిన నుపదేశ మెంతవీరిడియొ
 అనియిట్టులెల్లదం బాడి యానృపుని
 జననెంచి తమలో ప్రసంగించిరిటుల
 చూచితిగాలేఖ సుశ్చావధాని
 నాచేవచూపింతు నరనాధుకడను
 మంత్రమ్ములందెల్ల మహిమకలట్టి
 మంత్రమ్ము శ్రీరామ మంత్రమ్మునేర్తు
 అదిరాజునకుజెప్పి యర్ధరాజ్యంబు
 ముదమునగొనివత్తు పోయెదనిపుడ
 అనిపల్కియొకడేగ నా రాజపురికి
 జనపతిజాబును చదివివేగొకడు
 ఇట్టివెట్టులుగూడ యీపుష్కలోన
 పుట్టుచునుండురే బుద్ధిజాడ్యమున
 ప్రియశిష్యసంఖ్యమ్ము వెనువెంటరాగ
 రయమున నేనేగి రాజన్యుకడకు
 అరుదైనసోహమం చనియెడునట్టి
 వరమంత్రమ్మునుజెప్పి ప్రభువొసంగగను

అర్ధరాజ్యమ్ముదెత్తు ననియేగ వేగ
 అర్థాదులై యిట్లు లగణితమ్ముగను
 రా దొడంగిరిబుధుల్ రాజేంద్రపురికి
 యేదోసమోయుంట నీరీతితాము
 ఆరాజుచే శిక్ష లందునట్లుగను
 వారికివిధిచొస్త వ్రాసియుండుటను
 వెనుకజన్మములోన పృథ్వీశుడరయ
 ఘనయోగియైయుండి కర్మశేషమున
 జననాధుడై పుట్ట జాలెనుగాక
 మునియోగిజన్మమ్ము బొందకమున్నె
 పూనికతారకమును సోహమాది
 మానితంబులునైన మంత్రజాలమ్ము
 నెఱిగి సిద్ధియొనర్ప నేర్పునజపము
 పరిపక్వమైదాని పైనిమెట్టైన
 యోగమ్మునన్ నృపు డుండుటకతన
 రాగమందక మంత్రరాజిపై నతడు
 ధీరులై మంత్రోపదేశమ్ము తనకు
 కోరిసేయగవచ్చి కూర్చున్నజనుల
 క్షణమాత్రమున మంత్రశాస్త్రమ్మునందు
 తనబుద్ధిచాతుర్య తనుజూపి గెల్చి
 కక్షనుబూని తా కనికరముడిగి
 శిక్షించివారల చెరసాలనుంచె
 మనసునిల్పినయోగి మంత్రమ్ములందు

ననురాగమునుజూప డణుమాత్రమైన
 పలుకులు వేయేల పలు తెరంగులగు
 తలపుల నేకాగ్రతను నిల్ప నెఱుగ
 బాగుగా శ్రీజీవబ్రహ్మైక్యరాజ
 యోగసారమున గురూపదేశముగ
 చెప్పియుండినయట్టి శ్రీరామమంత్ర
 మొప్పైనసోహమ్ము నుత్సాహియగుచు
 జపమనుదినమును సలుపుచురాగ
 చపలముడిగిబుద్ధి చక్కగా నిలుచు
 శ్రమను నేకాగ్రత సాధించి పిదప
 నమనస్కయోగమ్ము నందంగవలయు
 మనసునిల్పుటకునై మంత్రజపమ్ము
 మునుజెప్పినవిగ్గాని పూన్కిజపింప
 ఖటుమాయమైపోవు మనసుసాధనను
 అటువంటిసిత్తియై సుమ్మనుపమపదవి
 నృపతియై ధరను జన్మించినయోగి
 కుపదేశమునుసేయ నోపెడివాడు
 అలయోగమునకన్న నధికమ్ము నగుచు.
 పొలుపాడుజ్ఞానమ్ము పొందగావలయు
 జరుగనిచోనట్లు జగదీశ్వరుండు
 గురురూపమునవచ్చి కూరిమితోడ
 జ్ఞానోపదేశమ్ము సలుపగావలయు
 కానయీశుడై నేడు కౌతుకమడర
 గురువుగ జనుదెంచి త్నోణీశునకును

తిరమగుజ్జానోపదేశమ్ముసేయు
 యుపదేశమొనరించు నూహతోడుతను
 చపలురై వచ్చిన శాస్త్రపండితుల
 మతిమంతుడై క్షణ మాత్రమునంద
 క్షితిపతియొడించి చెరసాలకనిపి
 తరణిక్రింకుటజేసి తా సభవీడి
 అరిగెను నిదురింప నంతిపురముకు
 మరుసటియుదయమై మానవేందునికు
 గురునుపదేశమ్ము కూడగానుంట
 అగుజోదయమునంద హర్షతలేచి
 కరణీయములనెల్ల గ్రక్కునదీర్చి
 పెద్దలతోగూడి పేలోలగమున
 గద్దెనెక్కి వెలింగె క్షౌతలేంధ్రుండు
 నొకడుధరించిన యొడలదు సులకు
 సెకదాకిమండిన చిత్తసంక్షోభ
 మంది జలమ్ముకై యారాటమిటుల
 పొందునొ యారీతి భూపాలమణియు
 మోక్షార్థియై గురుపుంగవుకొరకు
 వీక్షించుచుండె తా విపరీతవాంఛ
 గురువునకై కొంత కుందుచునతము
 హరహరయనిమూర్ఛ నందుచునుండు
 దావారికులతోడ ధాతీశ్వరుండు
 యీవిధమ్ముగనాజ్ఞ నిచ్చియునుండె
 “దినమొలవాడైన తిక్కవాడైన

పసిబాలకుండైన పైత్యరోగమున
శ్రమజెందువాడైన చండాలుడైన
మముజూడజనుదెంచు మనుజుల నెల్ల
పనుపుడిలోనికి వారింపజనదు”

ప్రభువాఙ్మనుండిరి ద్వారపాలకులు
సభలోన నారాజు చక్కగూర్చుండె
కొలుపుకూటమునందు కూర్చున్నవారు
పలుకకయుండిరి భాషించుటేడిగి
అవిభుడుపదేశమగు తరియయ్యె
యీవిధంబెరుగక హృదిగుందునతడు
పరమేశ్వరుండంత భక్తునిదరికి
శిరమునపేలికల్ చేరిచిచుట్టి
పిచ్చివాడనియెంచి ప్రేక్షకుల్ నన్వ
వచ్చెచాలని గోచిపాతెనుదాల్చి
వికృతిరూపముతోడ వేయరుడించు
నకలంకుజగదీశు నాదరబుద్ధి
మొదురేగిగొనితేర నిచ్చజనింప
ముదముననాసనమును వీడినిలువ
మాయవేషముగొన్న మన్మథాంతకుడు
అయెడ దక్షిణహస్తమ్మునెత్తి
నిలబడుమనియేగె నిమిషమాత్రమున
పలుకకమాయమై ప్రజజూచుచుండ
శ్రీకంఠవాక్యముల్ చెవిబడినంత
భూకాంతుడీరీతిబుద్ధిలో దలచె

జీవ బ్రహ్మైక్యసార మంజరీ ద్వీపద.

భూవిభువిడనాడి పొలుపారననుచు
సీవిధమ్ముగవార లెట్టకేలకును
చింతించిరూఢిని చేసిరంతటను
“ఎంతకాలంబైన నిట్టులవేచి
యుండినచోరాజ్య మూడునుగాన
బెండునువడకుండ బీరమ్ముతోడ
పతిశిఖాయంగుళి బడసియుమనము
ధృతిభూతములనేల తెల్వియకాజుమ్ము”
జరిపిరాతీరున సచివోత్తములును
వరుసగా పండ్రెండు వర్షముల్దనుక
ఆ నృపాలవరేణ్యు డానాటికేని
కానడు కనువిచ్చి ఘనయోగమహిమ
ముందుచెప్పెడునట్టి ముఖ్యసంగతుల
నందంబుగామీర లరసెడరేని
బాగుగా శ్రీ జీవ బ్రహ్మైక్యరాజ
యోగసారమునందు నుండుగన్గొనుడి.

జనకమహారాజు రాజ్యపరిపాలనము.

జలజపత్రస్థమశా జలబిందువెటుల
నిలుచునంటకయట్లు నృపతిజనకుడు
మనమునునిల్పియు మహినేలినటుల
జనసంఘమెల్ల నాశాపాశమునను
కట్టువడకయుండి కార్యజాలమ్ము
దిట్టమైయొనరించు తీరునీక్రింగ
పలుకపోయెడిదాని పాటించిమీరు
మెలగినజ్ఞానులై మేలునందెదరు
జనకమహారాజు సత్సభాస్థలిని
ఘనమైననవరత్న ఖచితసింహాస
నముననాసీనుడై న్యాయమార్గమున
శ్రమనాకపాలించు సమయమ్ములంద
తానొనర్చెడిపనుల్ తప్పకుండుటకు
పూనిజాగ్రదవస్థ బుద్ధిజ్ఞాన్పియును
పనులెల్లముగియించి భవనమ్మునకును
జనువేళఘనయోగి జనకభూవరుడు
తనబుద్ధికితరంబు తలపురానీక
జనుచున్ననిలుచున్న శయనించియున్న
ఆకాశరూపమా నాత్మయందునను
భూకాంతుడై కృమ్ము పొందించిబుద్ధి
అనిశమ్మునుసమాధి యందుననిలచి

జీవ బ్రహ్మైక్యసార మాంజరీ ద్విపద.

మొనసిబ్రహ్మనంద మునచొక్కుచుండు
జనకునిమదిలోన సంకల్పమెపుడు
జనియించువ్యవహార సరణినిగూర్చి
అపుడాసమాధియు నొనర్చుశ్యంబు
సృపుడంతరాజ్యమ్ము నిష్ఠమైనేలు
మరలకొల్పునుమాని మరలిగేహమున
కరుడెంచిబ్రహ్మమం దై క్యమ్మునందు
మనసుమాయముజేయు మర్మజ్ఞుడైన
జనకుండునమనస్కు సరణిసీత్యంబు
అవికాగుడై నిల్వ నొగాక తనకు
తవితెరాజ్యాపేక్ష దగు నెచరింప? ✓
అనికొందఱకు సంశయముగల్గనోపు
ననియెంచికారణ మందులకెదియొ
నిచట్టనేతెలియంగ నీగ్రంథకర్త
రచియించెచూడుడి శ్రద్ధతోడుతను
జనకభూపతి పూర్వజన్మమ్ములందు
నొనరించుచునువచ్చి యుండినయట్టి
నిజకర్మశేషమ్ము నిలచియుండుటను
ప్రజలపాలించెడి ప్రభువై జనించె
యింగువపిడతలో నించుకయంత
యింగువ లేకయే యెట్టిరీతిగను
వాసించియును నగ్ని వైచినవెంట
బాసిపోయియునంగు పరిమళమెల్ల
పిడుతయునూత్నమా విధముగాదోప

జనకమహారాజు రాజ్యపరిపాలనము.

బడియెఱిగిగా పొలులయొక్క
సంచితమాకర్మ సంక్షీణమయ్య
నించుక శేషించు నింగువపిడత
నొకయింతరామత ముండకయున్న
ప్రకటితంబగుచుండు పరిమళమట్లు
తనకర్మశేషత తనువునుదాల్చు
తనువుదాల్చినమీద తామాయబడక
తెలివినివిడనాడి దేహవాసనను
కలకర్మశేషమ్ము కాలిచివైచి
పొందజాలునుగాని మోక్షపగమ్ము
ముందుగపొందడు ముక్తి నెవ్వండు
అలమోక్షపదమున కర్థమేమనిన
కలబంధములడుచ్చి కడన్పుల్చుటయె
అనునూత్రమగునాశ యందుజిక్కినను
కనలేదుముక్తి నిక్కమ్ముగానెవరు ✓
కానశేషించియు కర్మనిల్చినను
మానసమమనస్క మార్గమ్మునందు
నిరతమ్మునిలువదు నిశ్శేషముగను ✓
చారకొన్నతనకర్మ తూలెడిదనుక
జనకభూపతియిట్లు జరిపిజీవితము
మునుకర్మశేషమ్ము ముగిసినపిదప
తివిరిసుజ్ఞానమ్ము తెలిసిసాధించి
భవబంధమునుబాసి బ్రహ్మమైనె
జనకుండుతనపూర్వ జన్మమ్మునందు

ఘనయోగిమాత్రమై జ్ఞానసంసిద్ధి
 గనలేక ప్రార్థన కర్మ శేషింప
 జనియించి జగత్తెల్ల జనకుడ౯ పేర
 శేషితకర్మమ్ము క్షీణించుదనుక
 పోషించె ప్రజ నెల్ల భూపాలుడగుచు
 జనులనుపాలించు జనకుడ౯ కృపుడు
 తనకుకౌ నై నిల్చు దగకొంత సేపు
 జనకపృథ్వీశుని చరితంబు నెల్ల
 ఘనపండితులనుండి గ్రహించినంత
 తెలియుటకై మీకు తేటమాటలను
 పలికితిమిందున పఠింపుడయ్య
 పరమాణువాదిగా పరమేశ్వరకు
 అరయంగ జగము మాయావృతంబగుట
 జ్ఞానబెరుంగక నలజీవులును
 మానకపలుమారు మహినిజన్మించి
 పెరిగి దేహమువీడి వెడలుచుతుదకు
 యెరుకయించుకగల్గ నెల్లకార్యముల
 నమలుడై పరమేశ్వరార్పణమంచు
 భ్రమవీడినల్పిన క్రమముగామాయ
 హరింపసంచిత మదియంతరించి
 పరమార్థవస్తువు బడయంగజాలి
 వరయోగియై కర్మబంధమ్మువీడి
 నిగుపమబ్రహ్మమై నిల్చునుకడకు
 శ్రీపురుషాదులు జీవితమందు

నాపుత్రపౌత్రులు నాభార్యయనుచు
 మోహసాగరమందు మునితేలుచును
 దేహమ్మోతామని తెలియకతలచి
 తనువువొరంగెడి తరుణమ్మునందు
 మనమునచింతింప మహినితా మరల
 మోహబీజమనెడు మొలకయెత్తగను
 దేహియామోహమ్ము దీర్చుకొనంగ
 తనకర్మశేషమ్ము దగ్గఱకాదనుక
 జనదుమోహమువీడి జనుల నెవ్వరిని
 పరమేశతుల్యుడై భాసిల్లుచున్న
 పురుషుండుతనకర్మ పోనాడకున్న
 పొడముచు పెరుగుచు పొలియుచునుండు
 పుడమినినిజకర్మ బూదియాదనుక
 సోదరీమణులార సోదరులార
 మోదభేదమ్ముల మునిగి తేలకుడి
 తామరాకుననీరు తగులకయుండ
 నేమాడ్కినిల్చునో యెరిగిమీరలును
 సల్పుచునుండియు సర్వకార్యముల
 నిల్పగావలెబుద్ధి నిస్సంగముగను
 ఆశలక్రమమన హరియింపజేసి
 లేశమ్ముమోహమ్ము లేకమెలంగ
 నవివేకకృతకర్మ నంతరించుటను
 భవబంధమునువీడి బ్రహ్మమైవెలుగు
 కనుక తా మత్యాశ కలగుండువడక

కనువారలకుమాత్రం కన్పించుచటల
 ఆశవీడెదరేని అంతరంగమున
 పాశబంధమువీడి బడయనౌము కి
 తక్కినవిషయముల్ తగ నెఱుంగుటకు
 మిక్కిలిశ్రద్ధతో మీరుపరిప
 బాగుగా శ్రీజీవబ్రహ్మైక్యరాజ
 యోగమ్మునందున నుండుగన్గొనుడి.

పరమశివుడు తెల్లని శరీరమునుధరించి
 చూపిన రహస్యార్థము.

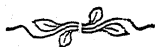
పురుషపుంగవులార భుజగభూషణుడు
 ధరియించిచరియించు ధవళదేహమును
 శ్వేతకాంతులపైకి చిమ్మెడునట్టి
 భూతిరేఖలుమూడు ముఖమునదాల్చు
 దీనిరహస్యమ్ము దెల్పుభక్తులకు
 తానిట్టిరూపమ్ము తాల్చెనుశివుడు
 యిట్టియవతారమ్ము నెత్తనీశ్వరుడు
 యెట్టిసేతువోదాని నిందుజెప్పెదము
 మదిలోన మాయయు మర్మంబులేక
 సదమలవృత్తితో సర్వకాలముల

యెట్టితలంపుల హృదయమ్మునందు
 పట్టగానీయక స్ఫటికంపుఖాతి
 నిర్మలమకాబుద్ధి నిల్వనొన నెడి
 ధర్మంబుబోధింప ధవళదేహమ్ము
 పరమేశ్వరుడుదాల్చి ప్రజలకందరకు
 ధరపైన, తరుణిపై ధనములపైన
 మూడింటనాశల బొందకుడనుచు
 మూడురేకలబూది మొగమునదాల్చి
 పేరిమితోడెల్పు విశ్వేశ్వరుండు
 యూరహస్యాస్థమ్ము నెఱిగిమిరెల్ల
 ఆరామగేహాదు లందున నాశ
 దారాసుతాళిపై తరుగనియాశ
 కనకంబుపైనను కడలేనియాశ
 అనుమూడురీతుల యాశలనుడుగ
 ఘనమకా నహంకార కామ్యమ్ముమాయ
 లనుమూడుమలములు హరియించియతడు
 చరియించు నేనియు జ్ఞానయోగమున
 పరిశుద్ధుడైతానె బ్రహ్మమైవెలుగు
 యీతీరు తెల్పుట కీశుండునుదుట
 భూతిరేఖలుదాల్చు పోడిమినెరిగి
 ఆశాత్రయంబుల నణచెడివారు
 యీశునికరుణ నార్జించిజ్ఞానమ్ము
 వాయంగకర్మముల్ భవబంధముడిగి
 ఆయాశ్వరునియంద యైక్యమయ్యెదగు

కపటియై బూదిని కాయమందలమి
 జపతపమ్ములొనర్ప సఫలమ్ముకాదు
 భూతి రేఖలుమూడు ముఖమునందునను
 ప్రేతమ్మునకు గూడ పెట్టుటయెల్ల
 తెఱిగినవిషయంబ యేమిదియనిన
 ధరణిలో మరలను తాపుట్టినపుడు
 ఆశాత్రయముగెల్చి అజ్ఞానముడిగి
 కాశలమ్మునముక్తి గాంచుమీ యనెడి
 అనుపమసర్వోధ నాశవమ్మునకు
 నొనరించుభావమకా నూహించుచూడ
 నిర్మలబుద్ధితో నేదెల్పినట్టి
 ధర్మమ్ముల నెఱింగి తగినట్లుమెలగి
 కర్మబంధములెల్ల ఖండించినైచి
 ముష్కజ్వలై జ్ఞానమార్గమ్ముగనుడి
 పరమభక్తినిదీని పఠియించువారు
 సిరియుసంపదగల్గి చెలువొందునట్టు
 లేకాంబరేశుడే యెల్లవేళలను
 ప్రాకటమ్ముగుప్రేమ రక్షించుగాత!

ఓమ్ తత్సత్.

శ్రీ జీవ బ్రహ్మైక్య రాజయోగసార మంజరీ ద్వీపద
 సంపూర్ణము.

శ్రీ పరమహంస సచ్చిదానంద యోగీశ్వరులవారి అద్భుతమహిమను,

14 th మిలటరీ నౌకమిషన్ ఆఫీసరు

దాస శ్రీ కృష్ణస్వామి నాయనివారి తృతీయపుత్రుడగు,
రాగవత శిఖామణియగు-దుర్గాచల దాసు బొగడుచున్నారు.

రాగం కనడా - తాళం ఆది.

ప॥ సద్గురు సచ్చిదా నందయోగులవారి
అ॥ చరణకమలముల సేవింతుడి ♦ గురు;
సాధుజనావళి రాయా ♦ గురూజన సాధుజనావళి
రాయా॥ సద్గురు॥

చరణములు.

ఆనందధీర పరాత్పర ఆర్యా
అచలభావ సంపూర్ణ విధేయా;
సాధు జనావళి రాయా ♦ గురూజన సాధుజనావళి
రాయా॥ సద్గురు

సాధుబృంధ సౌభాగ్యసుశీలా
సాధు జీవ దయాపరరాయా;
సాధుజనావళి రాయా ♦ గురూజన సాధుజనావళి
రాయా॥

ఘన బండ్రెండు వత్సరముల సాధన
మనమున్న మానస పూజ యొనర్చిన;
సాధుజనావళి ♦ రాయా గురూజన సాధుజనావళి
రాయా॥ సద్గురు॥

పారమార్థికాధారము చేకొని
పతితులనేలెడు పావనరాయా;
సాధుజనావళి రాయా ♦ గురూజన సాధుజనావళి
రాయా॥ సద్గురు॥

కడప గడికోటను కరుణతో నెలకొని
బుడమిని యోగసమాధిలో నిండిన;
సాధుజనావళి రాయా ♦ గురూజన ♦ సాధుజనావళి
రాయా॥ సద్గురు॥

దివ్య దేశ సంచారము చేకొని
ధీనుల నేలిన దివ్య సుజ్ఞానీ;
సాధుజనావళి రాయా ♦ గురూజన ♦ సాధుజనావళి
రాయా॥ సద్గురు॥

అభయమన్న వారల చేవిడువక
యఘములుబాపి యోగంబున నిల్విన;
సాధుజనావళి రాయా ♦ గురూజన ♦ సాధుజనావళి
రాయా॥ సద్గురు॥

ఆనందనిలయా అద్భుతరాయా
ఆంధ్రదేశ యోగామృత మొసగిన;
సాధుజనావళి రాయా ♦ గురూజన ♦ సాధుజనావళి
రాయా॥ సద్గురు॥

